

Ige  
házasság  
bizalom  
kegyelem  
hagyomány  
találkozás  
megbocsátás

elfogadás  
megértés  
barátság  
örök élet  
remény  
ÖRÖMHÍR  
szerelem  
vigasz  
igazság



család  
MEGVÁLTÁS  
közösség  
összetartozás  
FELTÁMADÁS  
világosság  
Békesség  
ÉLET  
szeretetszolgálat  
igazság  
misszió  
üdvösség  
jókedv

Én Vagyok az út, az **IGAZSÁG** és az élet;  
senki sem mehet az Atyához, hanem én általam.”  
(János 14,6.)



„Amit a maga idejében megmutat  
ama boldog, és egyedül **HATALMAS,**  
**A KIRÁLYOKNAK KIRÁLYA**  
**ÉS AZ URAKNAK**  
**ÚRA,**”  
(I. Timótheus 6,15.)

„...íme, győzött  
a Júda  
nemzettségéből való  
**OROSZLÁN,**  
Dávid gyökere,  
hogy felnyissa  
a könyvet  
és felbontsa annak  
hét pecsétjét.”  
(Jelenések 5,5b)



# KI JÉZUS?

„Te Vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” (Máté 16,16.)



„Isten kegyelmi ajándéka pedig  
**ÖRÖK ÉLET**  
a mi Urunk Krisztus Jézusban.”

„Ő megsebesítettett bűnelnkért, megrontott  
a mi vétkelnkért, békességünknek büntetése  
rajta van, és az Ő sebelvel  
**GYÓGYULTUNK MEG.**”  
(Ézsaiás 53,5.)

„Íme, **ISTENNEK** ama  
**BÁRÁNYA,**  
Aki elveszi a világ bűnelt!”  
(János 1,29b)



„...mert magunk hallottuk, és tudjuk,  
hogy bizonytal  
**Ő A VILÁG**  
**ÜDVÖZÍTŐJE,**  
a Krisztus.” (János 4,42c)

„...Isten is felmagasztalta Őt, és ajándékozott Neki oly nevet  
**(NÉV),** amely minden név fölött való;  
Hogy, Jézus nevére minden térd meghajoljon,  
mennyeieké, földieké és föld alatt valóké.” (Filippi 2,9-10.)



„Minden  
**ÁLTALA LETT,**  
és Nélküle semmi sem lett,  
ami létrejött.” (János 1,3.)

## ELŐSZÓ

A hétköznapok ritmusából olykor nehéz kilépni.

Az ünnep mindig lehetőséget ad arra, hogy egy „kicsit megálljunk” és átgondoljuk az egyéni életünkben történő eseményeket.

Ekképpen átértékelődhetnek bennünk az addig számunkra érthetetlen és elrejtett megoldások.

Muszáj „megállni”, és meghallani a csend hangját, hogy onnan elindulhasson egy bensőséges, mély beszélgetés-imádság a Szeretet és örökkévaló Úr felé.

Ez a párbeszéd, Isten-imádság, lehetőséget ad a felszabadult öröm megélésére.

A Húsvét ünnepe most alkalmat ad mindannyiunk számára hogy új lelki tartalom megélésének részesei lehessünk.

Áldott, szeretetteljes ünnepet kívánok a szerkesztői csoport nevében!

szerk.



### Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség  
2019. Húsvét  
www.hbrefkalvinter.hu



## Tartalom

- 3-11 Aktualitások
- 12 Bizonyágtétel
- 13 Csak egy perc
- 20-29 Közel múltunk örömei
- 30 Ifjúság
- 32 Szeretetszolgálat
- 33 Egyháztörténet
- 34 Művészeti sarok
- 36 Gyermek-Istentisztelet
- 38 Könyvajánló
- 39 Alkalmaink

**Felelős szerkesztő:** Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária  
**A szerkesztő munkatársai:** Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Mezőné Szabad Erzsébet, Nemes Vitold József, Osváth Tamás, Osváthné Katona Zita, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya, Rác Gábor  
**Fotó:** Juhász Csaba Gábor, Molnár Katalin, Monoriné Venczel Katalin, Somogyiné Gyüre Mária  
**Tördelés és nyomdai szerkesztés:** Litográfia Nyomda, Debrecen  
**Postacímünk:** 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.  
**Telefon/fax:** 52/561 325 \* **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu \* **Web:** www.hbrefkalvinter.hu  
**Bankszámlaszám:** 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

## EGYÉBKÉNT MIÉRT IS ROHANUNK?

„Emlékezzél meg, hogy Jézus Krisztus feltámadott a halálból!” (2Tim 2,8)

**K**özhelynek számít, de igaz: egyre inkább rohánónó világban élünk. Minden gyorsul, minden megoldás a rövidítés felé törekszik, - minél előbb, minél több dolgot szeretnénk elintézni, elérni és átélni. De ha van feltámadás, miért is rohanunk ennyire?

Miről marad le az, aki Jézus Krisztusnak adta az életét? – Csupán egyetlen „lényeges” dologról: a pokol tüzéről! Arról egészen bizonyosan, hiszen a halált is legyőző Úr elég egyértelmű ígéretet tett: „Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.” (Ján 10,28)

Vajon mi marad ki az életemből, ha elhagyok, elengedek dolgokat, amiről Ő azt mondja, hogy nincs helyük a mennyben? „Nem megy be oda semmi tisztátalan.” (Jel 21,27), - vagyis kint marad minden csalás, hazugság, átverés és erőszak, nem jut be parázna gondolat és tett, kívül marad az önzés, az önimádat és a bálványozás minden formája. Ott csak Ő lesz, de Ő lesz „minden mindenekben”. (1Kor 15,28) „Ő a feje a testnek, az egyháznak is, ő a kezdet, az elsősülött a

halottak közül, hogy minden tekintetben Ő legyen az első.” (Kol 1,18) Bőven lesz kárpótlásunk mindenért, sőt, olyan örömeket, olyan dicsőséget, fényt és békességet fogunk megtapasztalni, amit most elképzelni sem tudunk! – De ha ez így van, akkor földi dolgok, élmények, ügyek és események után miért is rohanunk ennyire?

Végezd a dolgod hűségesen, de többet gondold a mennyre! Feltámadásod biztos záloga a Húsvét örömhíre: „Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!” (Luk 24,34) „Tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, az Jézussal együtt minket is feltámaszt, és maga elé állít veletek együtt.

Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre többen adjanak hálát az Isten dicsőségére. Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt, ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatat-

lanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4,14-18)

Miért is rohannánk a világgal együtt? Óriási öröm, látvány és élmény tartalékaink vannak feltámadott Urunknál, aki előrement, hogy helyet készítsen nekünk. (Ján 14,2-3) Minden, amihez e földi létben ragaszkodunk, könnyen és szinte észrevétlen bálványunkká lehet, s minden bálványra fordított perc: pazarlás! Gyönyörködhetnénk az Úr dolgaiban, teremtett világában (Róm 1,19-21), megváltásunk csodájában (1Kor 2,9), Igéjének gazdagságában (Zsolt 119,162), ehelyett a csupán ideig-óráig létező bálványainknak hódolunk. Erejét, bölcsességét, Szentlelkét pedig csak azoknak adja, akik az Őt méltán megillető hódolattal fordulnak felé! – Legyen az idei Húsvétunk az elcsendesedés, a ráfigyelés és a Feltámadottban való gyönyörködés áldott ünnepe! „Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit, hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik!” (Zsolt 37,4-5)

Somogyi László



## „ÖRVENDJETEK, MERT ISTEN ÚGY SZERET!”

**E**zt az éneket mondanivalójának mélysége és örömteli hangvétele miatt szeretném bemutatni. Az ifjúság körében ismert és kedvelt ez az ének, amit hamarosan a különböző gyülekezeti alkalmon is énekelni fogunk, mert megjelenik az új református énekeskönyvünkben.

Az ének szövegírója dr. Pálhegyi Ferenc, aki hívó emberként, mint gyógypedagógus és pszichológus szolgált talentumaival az Úrnak. Sokan hallgathattuk bibliaközpontú, élvezetes előadásait, olvashattuk írásait. Többen nyertek segítséget, útmutatást életük nehézségeiben az általa vezetett Bibliai Házassággondozó Szolgálatban, amelyben különösképpen használta őt az Úr. Az ének dallamszerzője: a fia, Pálhegyi Dávid. Ő zenészként a Forrás, (később Újforrás) együttes vezetője és sok keresztyén ének szerzője. Az ének, az evangélium jó hírét akarja szétröpíteni a visszatérő refrénjében: „Halljátok meg e jó hírt emberek!” Bizakodhatunk „...mert, Isten úgy szeret...” A Jn.3,16. verse alapján tudhatjuk, mit jelent ez az „úgy”, az áldozatos, agapé szeretetet. „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért” (Jn. 15,13.).

Az ének 3. versszakának tartalma az üdvtörténetre épül. Az 1. versszak elmondja: Jézus az Isten Fia eljött, (1.Jn 4,10) hogy az ítélet helyett kegyelmet, bűnből szabadulást hozzon. A 2. versszak boldogan hirdeti, hogy Jézus kereszthalála és feltámadása által az örök életben örvendezhetünk. (Jn 3,36) Nála van az élet forrása. A 3. versszak Jézus visszajöveteléről igazságának győzelméről tudósít. „Ország, szent uralma örökkévaló.” (Zsolt. 145,13.)

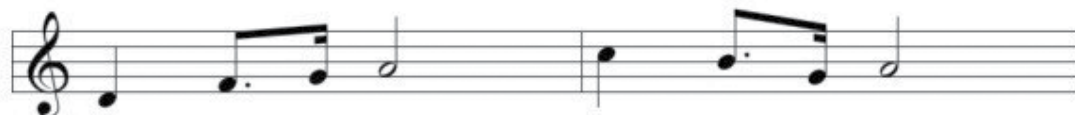
Az ének sorszerkezetét érdekesnek találjuk, amely 7 sorból áll. Véletlen? Tudjuk, hogy a 7-es szám a Bibliában többször is előfordul. A dallam különleges hangzását a hangsora adja, mely egy dór hangsor. Az ének dallamvonala kupolás, az 1. 2. 3. sor mélyen indul, a 4. 5. szövegsorban a mondanivaló kiemelése miatt magasra kerül, megemelkedik. „Jézus az Isten Fia eljött értetek...” (1.v.sz.). „Nála az örök élet forrása ered...” (2.v.sz.). Minden versszak refrénnel zárul, mely egy erős óhaj, felszólítást tartalmaz: „Halljátok meg e jó hírt emberek!”

Kívánok a testvéreknek áldott, örömteli Húsvétot és azt, hogy halljuk meg és higgyünk az Evangéliumban!

*Karácsonyi- Kis Lászlóné Ibolya*



1. Ör - vend - je - tek, mert Is - ten úgy sze - ret,  
Bé - két a - kar, nem zord í - té - le - tet,



Ör - vend - je - tek, ör - vend - je - tek!



Jé - zus az Is - ten Fi - a el - jött ér - te - tek,  
Nem kell a ső - tét - ség - ben bűn - ben él - ne - tek,



Refr.: Hall - já - tok meg e jó hírt, em - be - rek!

2. ÖrvendjeteK, Jézus feltámadott:  
Új életet és új reményt hozott.  
ÖrvendjeteK, örvendjeteK!  
Nála az örök élet forrása ered,  
Jöjjetek, igyatok hát éltető vizet!  
/: Halljátok meg e jó hírt, emberek! :/

3. ÖrvendjeteK, mert Jézus újra jön!  
Elszáll a gond, felszárad mind a könny!  
ÖrvendjeteK, örvendjeteK!  
Fölragyog az Igazság, végre győz a jó,  
Ország, szent uralma örökkévaló.  
/: Halljátok meg e jó hírt, emberek! :/

## HAGYOMÁNYOK MENTÉN



**D**ombi Imre Bodaszőlő önkormányzati képviselője. Szeret ott élni, nem is csoda, hiszen kisgyermek kora óta ott nevelkedett. Sok munkája, elfoglaltsága mellett, az ünnepek idején ő is igyekszik egy kicsit megállni, s együtt lenni családjával, rokonai-val, barátaival.

*Így van ez Húsvétkor is.*

Egész gyermekkorom Bodaszőlőhöz köthető, hisz itt nevelkedtem a falutól 1 km-re. Az erdőben egy egyedülálló tanyán szüleimmel és öcsémmel. A Húsvétot gyerekként ugyanúgy vártuk, mint bármely ünnepet, mert először is iskolaszünet volt, és ünnep alkalmával sütés, főzés.

Ilyenkor a rokonok, barátok meglátogatták egymást, és természetesen nem csak a felnőttek, hanem jött apraja nagyja. A gyerekek számára nagy öröm az volt, hogy együtt játszhattunk, mert akkoriban nem volt okostelefon és számítógép. Édesapám egyéni földműves, édesanyám háztartásbeliként éltek le életüket, így aztán, mint minden nap, az ünnepnap is reggel a jószágok etetésével, itatásával, almozásával telt, és aztán mivel én voltam az idősebb, néha a főzésben, de legtöbbször a sütemény készítésében segítettem édesanyámnak, mivel nagyon szerettem a süteményt.

Az ünnepi ebéd elfogyasztása után sokszor a nagyobb fiúk játék helyett hallgatták az idősebb férfiak beszélgetését, a jóízű régi történeteket és a háború, a fogság szomorú történetét. Tévézés helyett, mivel a tanyán áram nélkül voltunk kilencéves koromig. Késő délután, az állatok gondo-

zása után az este beszélgetéssel telt, és imádság után lefekvés. A Húsvét másnapján reggel, az állatok gondozása után a testvéremmel szépen felöltöztünk. Sok ruha nem kellett, mert akkoriban ilyenkor már jó idők voltak, így aztán a ruházat rövidnadrág, rövid ujjú ing és szandál.

Elindultunk locsolni először az ismerősöket Bodán, aztán gyorsan vonattal Böszörménybe mentünk (buszjárat egyáltalán nem volt) locsolni, mivel minden rokonunk Böszörményben lakott.

Locsolóverset mondani kötelező volt, a locsolásért aprósüteményt, töltött húst, kézzel festett tojást, és egy kis aprópénzt kaptunk. Az összegyűlt kevéske aprópénz nagy részét legtöbbször a vásártéri komédiásnál hagytuk, ugyanis a láncos körhinta és a céllövölde volt a sláger.

Késő délután sötétedés előtt igyekeztünk haza Bodára. A család református vallású, de templomba nagy ritkán mentünk, hisz a gyülekezet ahova tartoztunk 15 km-re volt. Későbbiekben a rendszerváltás után már a bodaszőlői művelődési házban egy hónapban egyszer, esetleg kétszer tartottak Istentiszteletet.

*Változott azóta ez az ünnep az Ön számára?*

Változott, úgy látom nincs meg a családoknál annyira a locsolkodási szokás, nincsenek a kézzel készített ajándékok (a festett tojás, és díszek) visszább szorultak a nagy főzések, sütések, mert sokan a kényelmet választják, megrendelik, vagy direkt elmennek otthonról, és vendéglátóhelyen ünnepelnek. Ez jellemző a nagyobb településekre.

A kisebb településeken, falvakban úgy látom, jobban próbálják a szokásokat tartani, de az ünnep már itt sem a régi.

*Hogyan tölti a Húsvét ünnepét?*

A szüleimmel, gyerekeimmel, unokáimmal, barátokkal, főzés, poharazgatás és jóízű beszélgetés mellett.

*Milyen családi szokások maradtak meg a régmúltból?*

Versmondás, locsolás, sütés, főzés a

családi és baráti összejövetel és a beszélgetés.

*Melyek azok az ételek, amelyek ilyenkor az ünnepi asztalra kerülnek?*

Vegyes húsból húsleves, töltött hús, fasírt, sonka, töltött bárányporda.

*Hogyan ünnepel ilyenkor Bodaszőlő apraja nagyja?*

Az első nap csendesebb, általában mindenki otthon teszi dolgát a családdal. Másnap délelőtt hangosabbak az utcák a locsoló gyerekektől. A gyerekek kezébe kis reklámtáska, amiben a locsoló apró ajándékok lapulnak, és eldobott csomagolópapírok árulkodnak arról, hogy a kézzel készített ajándékok mára már elmaradtak. Délután családias, barátságos hangulat több helyről zeneszó hallatszik.

*Ön nagyon értékesnek tartja a régi hagyományokat. Hogyan is kellene ünnepelnünk?*

A hagyományok, a családi, baráti közösségek megtartása mellett, az összefogás, megértés a barátság mentén, a vendéglátóhelyeken való ünnepelés helyett. Ezúton kívánok kellemes húsvéti ünnepeket erőben, egészségben, megértésben a gyülekezet tagjainak, a böszörményi és bodaszőlői lakosoknak egyaránt.

*Üdvözlettel: Dombi Imre  
(képviselő)*

*Szerkesztette: Dobó Tímea*



## HITTANOS GYEREKEK GONDOLATAI A HÚSVÉT ÜNNEPRŐL

„Azért jó, hogy Jézus feltámadt, mert azzal nekünk életet adott. Jézus rengeteg dolgot tesz és tett értünk, hisz meghalt a mi bűneinkért, Ő igazán szeret minket.”

/Orgován Alexa 5. osztály/

„Húsvétkor, Jézus feltámadását ünnepezzük. A Húsvét előtti hetet nagyhétnek nevezzük. Jézust nagypénteken feszítették keresztre. Azért halt meg, hogy mi bűnbocsánatot nyerjünk.”

/Hagymási Gabriella 4. osztály/

„Az volt a szokás Jeruzsálemben, hogy minden nagy ünnepen a római helytartó szabadon engedett egy elítéltet, akít a nép kívánt. Jézus vállalta a halált, Ő bűnhődött az emberek bűnei miatt.”

/Orosz Petra, Varga Valéria Fanni 4. osztály/

„Jézus keresztre feszítése a Húsvét előtti héten, nagypénteken történt. Ezen a napon Jézus feláldozta magát az emberiségért. Az ember volt a rossz, mégis Jézus bűnhődött. Jézus azért született, hogy értünk meghaljon. Vasárnap feltámadt. Ezzel a tetteivel megmutatta, hogy legyőzte a halált.”

/Nagy Katalin Sára 4. osztály/

„Húsvétkor Jézus feltámadását ünnepezzük. Azért halt meg, hogy a mi bűneink bocsánatot nyerjenek.”

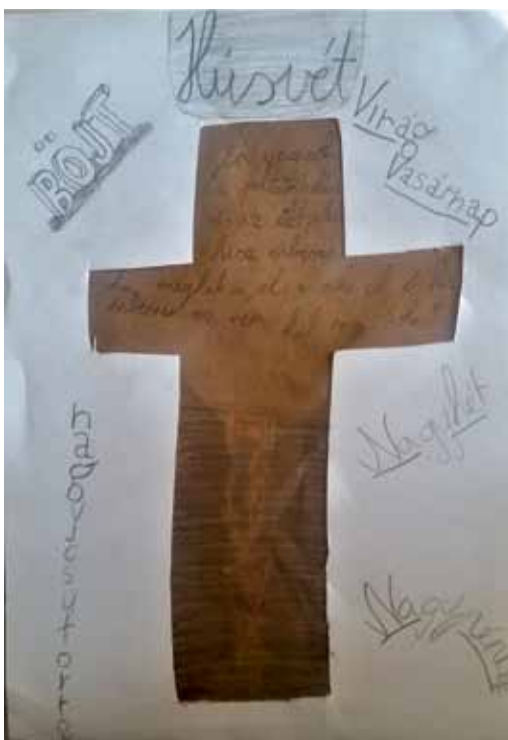
/Szabadi Blanka 4. osztály/

„A Húsvét ünnepe előtt Jézus már tudta, hogy utoljára fog együtt vacsorázni a tanítványaival. Szokás volt, hogy vacsora előtt egy szolga megmossa a vendégek lábát. De amikor beléptek nem láttak egy szolgát sem. Kérdőn néztek egymásra. Jézus elkezdte megmosni a tanítványai lábát. A tanítványok meglepődtek. Úgy illene, hogy a tanítványok mossák meg a Mester lábát. A tanítványok végül megértették Jézus alázatát.”

/Nagy Barbara 5. osztály/

*Összegyűjtötte:  
Tóth-Serbán Orsolya*





## HÚSVÉTI JELKÉPEINK, ÉS AMI MÖGÖTTÜK VAN...

Már a Húsvétot megelőző böjti időszakban láthattuk az áruházak polcain azokat a termékeket, dekorációkat, amik a húsvéti ünnepkörhöz kapcsolódnak: tojás, nyuszi, kiscsibe, bárányka. Fontosnak tartom azonban, hogy megvizsgáljuk azt, hogy a húsvéti jelképeknek mi is az eredetük.

Először is a jelképek rendeltetéséről szeretnék röviden szólni. A jelkép szó görögül szimbólum vagy pontosabban szünballó igéből származik, ami annyit jelent: összedobni. Ez egy olyan tárgyra utal, amit a régi görögök szerződés-kötésnél használtak. Kettétörtek valamilyen tárgyat, és amikor találkoztak akkor összeillesztették ezt a két darabos kirakót, ezzel tudták, hogy összetartoznak, hogy szövetségesei, vagy éppen egyenrangú üzletfelei a másíknak.

A szimbólum mindig kicsit túlmutat önmagán, viszont a lénye és az, amire mutat, szorosán összekapcsolódik. Ha egyszerűen akarom megfogalmazni, akkor a keresztséget és az úrvacsorát hoznám fel példaként, hiszen a Szentírás ezeket is szimbólumnak nevezi, amik kiegészítik a hirdetett Igét.

Hiszen ha nem lenne a hirdetett Ige, akkor a keresztség nem lenne több fürdésnél, és az úrvacsora nem lenne több egyszerű kenyér és borfogyasztásnál.

Vizont ha csak a hirdetett Ige lenne előttünk, akkor nem válna „kézfelfoghatóvá” az a kegyelem, amit Krisztus közöl velünk.

A húsvéti szimbólumok nagytöbbsége eredetileg a pogány vallásosságból került át, ami a természet újjáéledésére, és a termékenység ciklikus folyamatára hívja fel a figyelmet. Azonban a korai egyház meglátta ezekben a jelképekben azt, ami által valamivel közelebb tudja hozni az ünnepet az egyszerű emberhez.

Elsőként a bárányról szólnék, ami kötődik a Húsvéthoz, és a legbiblikusabb állatszereplője az ünnepnek. A zsidók húsvétkor (pészach), amikor az Egyiptomból való szabadulást ünneplik, kötelező a Széderesten bárányt fogyasztani, az ősi előírások alapján (egybe sütve, a csontját nem



szabad eltörni).

Az Újszövetségben Krisztus, mint Isten Báránya jelenik meg, akinek szintén meg kell öletnie, mint a páskabáránynak, de Ő hozza el a szabadulást az egész világnak.

Külön érdekesség, hogy a korai keresztyén művészetben a Krisztus-ábrázolás, nem emberszerű volt, hanem éppen ellenkezőleg, egy bárány alakjában ábrázolták Krisztust, később pedig pásztorként, ezzel is utalva az Ő váltságmunkájára.

A pelikán szintén egy korai keresztyén jelkép, ami már a 12. századtól megjelenik a templomokban, mint szimbólum. Általában úgy ábrázolják, hogy csőrével feltépi a mellét, és a saját vérével eteti a fiókáit. Ezért a magatartásáért, mivel a pelikán inséges időben valóban ezt teszi, hogy mentse a fiókáit, vált jelképpé, hiszen Krisztus önmagát adta értünk, hogy nekünk üdvözségünk legyen.

A kakas szintén fontos jelkép a református egyház életében, hiszen a templomok toronygombjait gyakran díszíti, hiszen a kakas emlékeztet minket Péter tagadására, ami a nagypénteki esemény egyik kardinális pontja. Ugyanakkor a kakas az új nap hírnöke, így az Úr napjának is előfutára. A kakas mindig arra emlékeztet minket, hogy mennyire nehéz Krisztust megvallanunk, és hogy az emberi természet mennyire a saját érdekeit nézi. Azért áll előttünk, hogy ne feledjük mindenkor megvallani a

Krisztust.

A főnixmadár szintén fontos jelkép a reformátusság életében. Bár mitikus madár, mégis önmagában az, hogy ez a madár a saját tüzeben hamuvá ég és utána hamvaiból újjászületik lett az egyik legjobb jelképévé Krisztus halálának és feltámadásának.

További jelképként jelenik meg a tojás és a kiscsibe is. Mind a kettő a pogány vallásosságból lett beemelve és lett megtöltve keresztyén tartalommal.

A tojás maga egy petesejt, amiben potenciális élet lehetősége van, a kikelő kiscsirke pedig ennek az életnek a megtestesülése, tehát ez a jelkép egy termékenység szimbólum. A korai keresztyénség azonban átalkította úgy ezt a jelképertelmezést, hogy azt a gyakorlati tanításban tudja használni. A tojás, kemény héja miatt, a sírt jelképezi, ahová Krisztust betették, hiszen ez a sír foglalja magába az életet. A kikelő kiscsirke pedig a sír falát áttörő Krisztust jelképezi, Aki legyőzte a halált.

Végül pedig gyakori húsvéti jelkép a nyúl. Ez a jelkép is a pogány vallásból merít, hiszen tavasszal a természet felélénkül, az élet felpezsdül, és ennek volt a jelképe a nyúl, mivel szapora állat. Egy év alatt többször is képes számos utódot a világra hozni. A keresztyénségben úgy jelenik meg ez a jelkép, hogy Péter és János versenyt futottak a sírhoz, amikor az asszonyok hírt adtak arról, hogy Krisztus feltámadt. Mint tudjuk a nyúl az egyik leggyorsabb állat. Ezért vált húsvéti jelképpé.

Azonban bármennyire is legyenek megfelelőek a jelképek, ha eltakarja azt, amire rendeltetése szerint mutatnia kell, akkor nem tölti be a funkcióját. Sajnos elmondhatjuk mind a Karácsonyra, mind a Húsvétra ezt, hogy a jelképei túlnőtték az ünnepet. Csak a dekoráció a fontos nem pedig az a tény, amiről maga az ünnep szól:

Krisztus meghalt a bűneinkért, és harmadnapra feltámadt, hogy nekünk így örök életet szerezzen.

Ez kell, hogy fontos legyen számunkra az ünnep idején!



## CSALÁDOK ÜNNEPE

**A**gymásiné Gabicát és családját gyülekezetünkől sokan ismerhetik. Tavaly nyáron a táborban is részt vettek, munkahelye pedig a Kálvin János Szociális Szolgáltató Központ, ahol lelkiismeretesen igyekszik helyt állni. Most őt kérdeztem a Húsvét ünnepe kapcsán.

- Nagyon szép emlékeim vannak gyermekkoromból. Húsvét első napján a nagyszülőket látogattuk meg. Második napján pedig az édesanyámmal és a két lánytestvéremmel nagyon vártuk a locsolókat. Terülj asztalkámmal fogadtuk őket. Már korán felkeltünk szendvicseket készíteni, és persze szépen ünneplőbe öltöztünk, hogy mire az első locsoló 8 óra tájt megérkezik, minden a helyére kerüljön.

Nagyon jó érzés visszagondolni, hogy a nagybácsik, szomszédok, jó ismerősök megtiszteltek minket. Sajnos családi szinten a „locsoló haderő” alig volt 4-5 fő. Lányos családok voltunk.



- Saját családokban, fiatal házasokként, hogyan ünnepeltetek?

A Húsvétot áldott családi körben töltöttük a nagyszülőkkel. Készültem én is, de mivel a családi locsoló kör kiöregedett a piros tojás gyűjtéséből, így sajnos nem sok locsoló érkezett hozzám.

De a férjem és a nagypapák nem hagyták, hogy elhervadjak, majd a lányaim megszületésével is igyekeztek eljönni Húsvét második napján mindig.

- Hogyan töltitek mostanság a Húsvét ünnepét?

Az ünnepi előkészületek, főzés, sütés, nem gondolom, hogy egy rohanó állapotnak kellene lennie. Annyit és csak olyat kell bevállalni, amit érezzük, hogy elbírunk.

A hétköznapi rohanásokból kiszakadva végre együtt a család és ezért hálát kell adni, hogy együtt lehetünk ez az, amit nem szabad elfelejteni.

- Milyen családi szokások maradtak meg a régmúltból?

A tojásfestés, ami elmaradhatatlan. Tojáskeresés. Tojásfa állítás, amit mi magunk kreáltunk, találtunk ki. Ez onnan indult, hogy mint gyakorló anyuka révén Húsvét előtt elkezdtem a bundás kenyér, rántotta gyártását a család részére.

És akkoriban volt liba, kacsa, tojás is. Amiket olyan szépen kifestettünk, hogy évről - évre elpakoljuk őket és mindig előkerülnek asztali díszként.

- A gyerekek, hogy készülnek erre az ünnepre?

Bármely területre be lehet őket vonni. Legyen az sütés, főzés, takarítás, díszítés. Várják a húsvéti ünnepet is. Nagyon szeretik azokat a meghívásokat, amelyek a Kálvin térre hívnak és várnak bennünket egy-egy ünnepi összejövetelre, készülődésre. Amelyre igyekszünk mindig eljutni. Az itt, nagy szeretettel elkészített dolgok egy része otthonunk, más része a nagymamák otthonát díszíti.

- Melyek azok az ételek, amelyek ilyenkor az ünnepi asztalra kerülnek?

Az asztalon megtalálható a szendvics, sonka, rántotthús, töltötthús, saláták, sütemények. De aki hozzánk betér, az tudja, hogy nálunk szomját csak házilag készített dologgal tudja csillapítani. Házi rostos, és házi szörp a kínálat.

- A tavasz mennyire lopózik be a családi házba? A szívetek mellett a lakás is ünneplőbe öltözik?

A tavasz a megújulást jelenti a tél után számunkra, de szerintem mindenki hasonlóan érez. A Húsvét közeledtével megjelenik a húsvéti kopogtató az ajtónkon, a vázákban a barka az aranyvessző és a tavaszi virágok, melyekben mindinkább érezhetjük Isten szeretetét. Ezúton kívánunk mindannyiuknak áldott húsvéti Ünnepeket.

Szerkesztette: Dobó Tímea



## AZ OKKULT VESZÉLYRŐL

**A** lelkipásztor felelős azokért a tanításokért, amelyek a gyülekezetben elhangzanak, illetve amit hívó testvérek egymás között terjesztenek. Ezért - lelkészi eskümmek megfelelően -, ebben a nehéz témában is úgy igyekszem állást foglalni, hogy az mindenekelőtt a teljes Szentírás, de emellett két hivatalos hitvallásunk (Heidelbergi Káté és II. Helvét Hitvallás) üzenetével is összhangban legyen, vagyis mindenhol, - reménység szerint Urunk szent színe előtt is megállja a helyét. Tisztában vagyok a felelősségemmel (Jak 3,1), de épp azért vagyok református lelkész, mert a II. Helvét Hitvallás bevezetőjével teljes egyetértésben őszintén vallom: Ha az alábbi témákban az Ige szerint valaki engem jobbra tanít, akkor azt köszönetem kinyilvánítása mellett készségesen elfogadom!

A kiindulásunk tehát az a meggyőződés, amely megegyezik az apostolokéval és a reformátorokéval: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.” (2Tim 3,16) „Ezek pedig azért írtak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.” (Ján 20,31)

Az ünnepi szokások sodrában felmerül a kérdés: vajon a biblikus, tiszta és helyes keresztyén élethez milyen okkult (ördögi) gyakorlatok elhagyására van szükség?

Először is tisztáznunk kell: Az okkult hatás a démonvilág megszólítása révén érvényesül egy ember életében, nem pedig élettelen tárgyak érintése vagy hétköznapi (azaz nem az eredeti pogány vallásos) használata által. (pl: tojás, fenyőfa, farsangi jelmezek, francia kártya, stb.) Urunk az okkult cselekedetektől tilt el, - vagyis a démonvilág segítségül hívásától. (Ez ugyanis a legdurvább lelki paráznaság lenne Vele szemben!) „Ha bemész arra a földre, amelyet Istened, az Úr ad neked, ne tanulj el azokat az utálatos dolgokat, amelyeket azok a népek művelnek. Ne legyen olyan nálad, aki a fiát vagy a leányát áldozatul elégeti, ne legyen

jós, se varázslást űző, jelmagyarázó vagy igéző! Mert utálatos az Úr előtt mindaz, aki ilyet cselekszik.” (5Móz 18,9-12 vö: 3Móz 18,21 Ézs 8,19 Jer 7,31)

Figyeljük meg, ezek mind cselekedetek ugyanazzal a konkrét céllal: segítsen a szellemvilág! Fontos azt is tudatosítanunk, hogy a Sátán személy (egy fellázadt angyal), és nem egy erő, vagy valamiféle kisugárzás, ami csak úgy kiárad egyes tárgyakból vagy eszközökből. (Luk 4,1-13)

Pál, aki tökéletesen tisztában volt az okkultizmus (ezoterika, pogány kultuszok, stb.) veszélyével (Ef 6,11-12), bátran megérintette, akár meg is ette azt, amit okkult célokra készítettek elő: „Mindazt, amit a húspiacon árulnak, megehetitek, ne kérdegessetek semmit lelkiismereti okból, mert az Úré a föld és annak teljessége. Ha meghív titeket a hitetlenek közül valaki, és el akartok menni, mindent megehettek, amit elétek tesznek, ne kérdegessetek semmit lelkiismereti okból. De ha valaki azt mondja nektek: „Ez bálványáldozati hús”, ne egyétek meg. Mert, miért vádolja az én szabadságomat a másik lelkiismerete? Ha én hálával eszem, miért kárhóztatnának engem azért, amiért én hálát adok? Akár esztek tehát, akár isztok, vagy bármi más tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek!” (1kor 10,25-31) Vagyis, az Úrtól kapott szabadságunkból vissza kell fognunk, ha az a hitben erőtlenné teszvéreinket megbotránkoztatja! (ez is lehet a bűjtünk része) De ettől még változatlanul igaz:

„Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni.” (Gal 5,1) Ahogy a törvényeskedés szolgaságába nem állt be Pál, ugyanúgy határozottan távol tartotta magát és tanítványait is bármiféle okkult szeánsztól vagy pogány rítustól! (vö: 1Kor 10,19-20) Viszont az is egyértelmű a leveleiből, hogy téves, nem a teljes Szentírás nyugvó tanításokkal újra a szolgaság igájába lehet hajtani az újjászületett hívó embereket is: „Ha tehát Krisztussal meghaltatok a világ elemei számára,

miért terhelitek magatokat olyan kööttségekkel, amelyek csak az e világ szerint élőkre kötelezők: „Ne nyúlj hozzá, ne ízleld meg, ne is érintsd!” Azokról van itt szó, amik arra valók, hogy elfogyasztva megsemmisüljenek. Ezek csupán emberi parancsok és rendelkezések.” (Kol 2,20-22) Vagyis, olyan tárgyról és étkekről beszél az apostol, amelyeket ugyan pogány szeánszokon okkult varázslásra is lehet használni, de önmagukban tiszták, mint Isten teremtményei! Ide tartozik a tojás, a fenyőfa, de az olyan szokások is, mint szent Miklós püspök jótékonykodásának felidézése december elején, vagy a démonűzés ősi babonájától már független, jelmezbe öltözés a tél végén. „Mind tiszta a tisztának, de a tisztátalanoknak és a hitetleneknek semmi sem tiszta, sőt szennyes mind az elméjük, mind a lelkiismeretük.” (Tit 1,15) Minden tárgyat, ételt vagy szokást lehet pogány, okkult tartalommal is megtölteni, de ahol ezt nem teszik, ott Pál határozottan megkérdőjelezi az ördögi hatástól való félelmet! (2Tim 1,7) Sőt, éppen azt tartja tévtanításnak, amikor egy újszövetségi hívő félelmet gerjeszt. „Miért terhelitek magatokat olyan kööttségekkel, amelyek csak az e világ szerint élőkre kötelezők?” (Kol 2,20) Az intésben viszont továbbmegy, s állítja: bármilyen magaválasztotta kegyesség rombolóvá lehet! Különösen, ha mögötte a farizeusi lelkület húzódik meg titokban. Az indokolatlan (törvényeskedő) elhatárolódásokról így ír: „Ezeknek a megtartása a bölcsesség látszatát kelti ugyan a magunk csinálta kegyeskedés, az alázatoskodás és a test sanyargatása által, valójában azonban semmi értéke és haszna nincs, mert öntelt felfuvalkodottsághoz vezet.” (Kol 2,23)

Az apostolokkal és a prófétákkal együtt (Ef 2,20) valljuk mi is: „Nem fog a varázslás Jákobon, sem az ígélet Izráelen.” (azaz az újszövetségi hívő népen sem) (4Móz 23,23) Még akkor sem, ha tudatlanságból egy szellemidéző szeánszra keveredne is el valaki! (De ne tegye!)

„Ti Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert

nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki a világban van.” (1Ján 4,4)

Összefoglalva az eddigieket: a hitben érett keresztyén nem fél. Ha okkult veszélyt gyanít valahol, erről megkérdezi a gyülekezet lelki vezetőjét, aki Isten színe előtt felelősen dönt: a hitben erőtlenekekre is figyelve mi az, ami megengedhető és mi az, ami feltétlenül kerülendő egy hívő közösség, vagy egy keresztyén intézmény életében? (vö.: Róm 14,1 és 15,1!) S ami a legfontosabb: az ünnepek idején (is) a bibliai üzenet jelenjen meg mindenütt a legerőteljesebben! S ha valaki netán tojást pingál egy keresztyén óvodában, ám tegye, de minden idejárnak kötelező tudnia, hogy a Húsvét az Úr Jézus feltámadásának ünnepe, és semmi más! Ezért ebben az ünnepkörben ezt az örömhírt vigye haza magával mindenki:

„A halottak közül való feltámadásával Isten hatalmas Fiának bizonyult.” (Róm 1,4)

Amitől viszont egyértelműen tartózkodnunk kell, ha nem akarjuk megrontani Istennel a kapcsolatunkat és/vagy a démonvilág gonosz manipulációinak kitenni magunkat, az a jóslás, a varázslás és a bálványimádás bármelyik területe. Ezek jelentenek ugyanis valóságos, gyakorlati okkult (ördögi) veszélyt az ember számára. (5Móz 18,9-12) Ezért tiltott a hívő emberek között a kártyavetés, a horoszkóp, a kuruzslás, a természetgyógyászat babonás területe, illetve a pogány vallásokba és azok származékaiba (pl. jóga, karate, stb.) való bekapcsolódás. Isten jól tudja, hogy miért félt mindezekről bennünket:

a Sátán élményeket, eredményeket és sikereket ad, de közép és hosszú távon mindig benyújtja a számlát... (vö.: 1Kor 10,20 5Móz 32,17 Zsolt 106,37 Ján 8,44 Mát 25,41)

Szólunk kell egy másik területéről is, ha az okkult veszélyforrásokat vizsgáljuk az életünkben. Ez pedig a láthatatlan világ megszólításának kérdésköre.

A Szentírásból tudjuk, hogy ha feltámadott Urunk helyett a halottak világát szólítjuk meg s idézzük fel, nem ők fognak bejelentkezni, hanem egy, a nevükben megszólaló vagy cselekvő fellázadt angyal. „Maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát. Nem meglepő tehát, hogy szolgálai is az igazság szolgálainak adják ki magukat; de a végük cselekedeteikhez méltó lesz.” (2Kor 11,14-15; 1Kir 22,22) Ez a megszólítás tehát - akaratunk ellenére - okkult kapcsolatfelvételle lehet! Ezért fogalmaznak némelyek olyan élesen, hogy ne keressünk kapcsolatot „halott asszonnyal” (és persze férfakkal sem). Akik elhunytak, minden bibliai szereplő és bármelyik kortársunk is, a feltámadásig Isten által elrejtett helyre kerültek léleken, s velük semmilyen nexus nem ápolható. Nem kérhetők semmire, és nem tudnak közbenjárni egyikükért sem, mert Atyánk ezt a jogot és feladatot egyedül szeretett Fiára bízta: „Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.” (1Tim 2,5) Halottaktól, legyenek bár szentek (a Biblia az újjászületett hívőket nevezi így) vagy hitetlen emberek, tilos tudakozódní, mert a nekik szánt imáink egészen más, sötét „kezekbe” kerülnek! Ezért

fogalmaz az Ige ilyen élesen: „Ne legyen köztetek se szellemidéző, se halottaktól tudakozó. Mert utálatos az Úr előtt mindaz, aki ilyet cselekszik.” (5Móz 18,11-12) A gazdag és a Lázár történetében Jézus teljesen világossá teszi, hogy az elhunytak és a földön élők között semmilyen kommunikáció nem lehetséges. (Luk 16,19-31) Ezért óvunk a leghatározottabban mindenkit, hogy az un. szenteket vagy Máriát, vagy bárki más elhunytat megszólítson! Nem ők fognak „bejelentkezni”, hanem a nevükben egy csaló, aki néhány kérést teljesíteni is tud, de ha már felvehette velünk a kapcsolatot, mindent elkövet az elkárhozásunk érdekében. „Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el.” (1Pét 5,8)

Végül pedig Isten kegyelmére és ígéreteire támaszkodva - János apostollal együtt - hittel, szeretettel és alázattal valljuk: „Mi Istentől valók vagyunk: aki ismeri Istent, az hallgat ránk, aki nem Istentől van, az nem hallgat ránk. ... Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent; aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg Istent, mert Isten szeretet.” (1Ján 4,4-8) S akit az okkult cselekedetek valamelyike veszélybe sodort, kérjen lelkigondozói segítséget, és kiáltson hittel az Úr Jézus Krisztushoz, mert „ha a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek!” (Ján 8,36)

Somogyi László



## BIZONYSÁGTÉTELEK

### BIZONYSÁGTÉTEL AZ ÉLETÜNKRŐL: NYÍRI IMRE ÉS FELESÉGEM NYÍRI IMRÉNÉ”

1931. 09. 18-án születtem népes családban. 8-an vagyunk ma is testvérek- 4-4 fiú és leány. (én vagyok a legidősebb).

Iskoláimat a városban végeztem két éven át, majd a Somossy tanyára költöztünk, és ott jártam újabb két évig. Ekkor a tanyasi iskolák megszűntek az orosz megszállás miatt. Ezekben az években sokat szavaltam. Ma is jól emlékszem egy-egy versre. Pl. Garay János: Balatoni kagylók 1 fejezet: „Megteremté Isten e kerek világot, Közepére tette szép Magyarországot... Nevezik e könnyet Balaton tavának.”

A 2. világháború után az édesapámmal, mint legidősebb gyermek, nagy szorgalommal dolgoztam az otthoni állattartásban. Közben a Kálvin téri lelkészek - Kálmán Sándor, Berekszászi Károly (aki később a János fiam által a nászom is lett) -, rendszeresen kijártak a tanyákra lelki alkalmakat tartani, akár éjszakára is ott maradtak. Én is bekapcsolód-

tam ezekbe az alkalmakba és ekkor tettem konfirmációi fogadalmat nagy odaadással és ismerettel. Sokat olvastam a Bibliát már ekkor is. Itt találkoztam Kelemen Erzsébettel, a leendő első feleségemmel, de komolyabb kapcsolatra még nem került sor közöttünk.

Majd bevonultam katonának a Kalocsa melletti Tormára. Itt már kérdőre vontak a Biblia olvasásáért, amit meg is tiltottak, de a Kálmán Sándortól kapott János evangéliumot titokban tovább olvastam, sőt bizonyosságot is tettem a politikai tisztnek a Jn.3,16. felolvasásával.

Ekkor tisztos iskolára küldtek a seregben, azt gondolták, hogy majd elhagyom ezeket a tanokat, de erre a próbára nem került sor, mert a kiképzést beszüntették a közelgő forradalmi események hatására. Közben Erzsike és köztem levelezés alakult ki. Az egyik válaszlevélben Erzsike a 37. Zsoltár 3. és 4. versével válaszolt: „Bízzál az Úrban... Gyönyörködj az Úrban és megadja szíved kéréseit...”. A levelezés megmaradt. Aztán a katonaság után, elmentem Erzsikéhez és szót váltottunk, majd összeházasodtunk.

A termelőszövetkezetek szervezősekor a téli hónapokban elvégeztem a traktorvezetőit a Városkerti iskolában. Ezt a szakmát aztán hosszú ideig végeztem és gyakoroltam a különböző gépeken.

A Töviskes tanya után a Lucernásban vettünk telket és építkeztünk. Három gyermekünk született: Imre, János, Ibolya. Aztán közelebb költöztünk a városba, a jelenlegi helyünkre, a Kölcsey utcába.

Az Ige a szívemet egész fiatalon érintette meg, aztán növekedett fokozatosan, mint a fűszál. Erzsikével szép és szorgalmas életünk volt otthon, és a Kálvin téri gyülekezetben egyaránt, ahol a templom gondnokaként szolgáltam éveken át az Úr dicsőségére.

Rendszeresen segítettünk másoknak is, így a tőlünk nem messze lakó és nagy kertben gazdálkodó Szabó

Zsuzsannáéknak, aki a nevelőanyjával élt.

Közben Erzsikét súlyos betegség támadta meg. 1989-ben az Úr magához vette.

1990 tavaszán egy Istentiszteletet követően megszólítottam Zsuzsikát, hogy hol, és mikor beszélhetnénk. Létrejött a találkozó, ahol elmondtam, hogy feleségül szeretném venni. Zsuzsika azt mondta, hogy ő két évvel idősebb, és eddig is több kérést utasított már el, mert özvegyet és elváltat nem akar. Abban maradtunk, ha Isten akarata ez, akkor rendeződik az ő szívében is, ha nem, akkor ebben fogunk maradni mindketten. Ezért imádkozunk és gondolkozunk. Később egy négy oldalas levelet dobtam a postaládájukba.

1990. július 12-én egy csütörtöki Biblia óra keretében, Nagy Ferenc lp. vezetésével megtörtént az Isten előtti egybekelésünk. Ez, azóta is tart. A felnőtt gyermekeink is elfogadták Zsuzsikát „Anyukának”.

Ma is naponként szorgalmasan keressük az Urat. A kertünk egy részében, már csak Zsuzsika kertészkedik. Az elmúlt kilenc évtized súlya ott van az ő csontjaiban is egyre erőteljesebben. Mindketten megtapasztaljuk ma is az Úr kegyelmes szeretetét. Akkor is így volt ez, amikor Zsuzsika 12 évesen elveszítette az édesanyját, amiért megharagudott Istenre, hogy nem hallgatta meg az ő imádságát. Elköltöztek Hajdúhadháza Bösörmenybe. Őket követte a költözésben Kálmán Sándor lp, aki lelkiismeretes figyelemmel követte az árván maradt gyermek hitbeli fejlődését a hívő tanítójával együtt (Csiha Margit).

Úgy látjuk, hogy sok a rossz és a gonosz az egész világban, de ma is jön felénk a Vigasztaló:

„Kegyelméből van üdvösségetek hit által, és ez nem töletek van:

Isten ajándéka ez.” (Ef.2,8.)

„Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.”

(Zsolt.90,12.)

Lejegyezte:

Karácsonyi-Kis László



## EGY LAP MARGÓJÁRA - ISTEN SZAVÁT MEGHALLANI

Isten szavát meghallani... ez vajon mindenkinek olyan egyszerű? Ha imádkozunk valami miatt, kapunk biztatást bibliai Igén keresztül, de aztán mégsem olyan egyértelmű a kimenet? Elcsendesedés közben, a Bibliát olvasva a sorok közé bele akarjuk látni a mi vágyainkat, és a szerint értelmezni vagy képesek vagyunk átadni magunkat Istennek? Honnan látom meg, hogy mi az Isten akarata, ha két teljesen ellentmondó hatások érnek?

El tudom e fogadni az Isten akaratát? Számomra ezek most nagyon aktuális kérdések. Ebben a bizonytalanságban élem meg a minden napjaimat. De ami fontos, minden nap imádkozom, hogy Isten legyen velem ebben a küzdelemben. Annyi biztatást kapok Tőle, fel tudom venni a lélek kardját, a hit pajzsát, az üdvösség sisakját. Megtehetem. Nem a saját érdememből, az tuti, hanem kegyelemből.

Igék, amik bátorítottak az elmúlt időszakban:

„Az Úr irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki. Ha elesik is, nem marad fekvé, mert az Úr kézen fogja.” Zsoltárok 37:23-24

„Mivel én vagyok Urad, Istened, a ki jobb kezedet fogom, és a ki ezt mondom néked: Ne félj, én megsegítelek!” Ézsaiás 41:13

Anonym

### CSAK EGY PERC...

## AZ ÁLDÁS NEM MARAD EL!

*Olvasandó: Zsoltár 133,1-3*

Megvallom, életem egyik vezérigéje ez a Zsoltár. Áldás és élet ott fakad, ahol hívő emberek megfogják egymás kezét, szeretetben szövetkeznek, Isten országa építéséért hű szövetséget kötnek. S azt is megvallom: működik!

Ezt szebben úgy mondhatnánk, s valóban ez az igazság: mennyei Atyánk tartja a szavát! Ahol egyetértés van a gyermekei között, ott akár a „kerítés is kolbászból lesz” s a lehetetlenségek válnak valóra, - ahol pedig az egyetértést nem találja, ott beköszönt a szükség: a „minden jó adomány és tökéletes ajándék” hiánya. (Jak 1,17)

Ha jót akarsz magadnak, s másoknak: keresd és munkáld a hívő testvérek egységét egy életen át! „Mert a jövő a béke emberé.” (Zsolt 37,37)

De vajon nem lesz ebből megalkuvás? Sok komoly hívő ember ténylegesen tart attól, hogy az egyetértés lelkes keresése közben feladunk, elhagyunk olyan igazságokat, ami miatt elveszítjük Atyánk jótetszését. – Valóban, vannak olyan alapigazságok, amelyeknél Urunk semmilyen kompromisszumra nem ad engedélyt:

„Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához,

hanem csakis énáltalam.” (Ján 14,6)

Éppen ezeket foglalták össze reformátor őseink is, amikor az üdvösség feltételeiről írtak: Egyedül a Szentírás alapján, egyedül Krisztus áldozatáért, egyedül kegyelemből és egyedül hit által menekülhetünk meg a kárhozattól és juthatunk el a mennybe. (vö.: Ef 4,14-15)

De akkor milyen egyetértést keres rajtunk hű Urunk? A zenészek egyetértését!

A „zenekarban”, az egyházban azok a valódi tagok, akik alávetik magukat a karmester (Jézus) vezetésének, ugyanazt a darabot (misszió) játszó-

szak, és a tőlük telhető legtökéletesebben igazodnak a leírt kottához (Biblia). Viszont: más és más a hangszerük, és más és más a szólamuk! „A lényegben egység, a részletekben rugalmasság, és mindenekben szeretet” – mondta bölcsen valaki.

Ha az Úr Jézust szerető, a Biblia alapján mérlegelő, az Isten országa növekedéséért lelkesedő embert találasz, vele ezekben egyetértésben élsz és szolgálasz, - akkor bátran hidd: az áldás nem marad el!

Somogyi László



## MINŐSÍTÉSI ELJÁRÁSOK A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

Az idei nevelési évben intézményünkben két kollégánk Gajdáné Tóth Éva és Tönkő Mónika jelentkezett a Pedagógus II. fokozat megszerzésére irányuló minősítési eljárásra. Első lépésként a pedagógusok összeállították portfóliójukat. A terjedelmes szakmai anyag elkészítésében a korábbi években minősítési eljáráson részt vett óvodapedagógusok tanácsadással támogatták a kollégáikat. A Református Pedagógiai Intézet munkatársai elméleti és gyakorlati segítséget nyújtottak egy képzés keretében, biztosítva a megfelelő felkészülést. A portfólió feltöltésére 2018. november 25-ig volt lehetősége a két pedagógusnak, a határidőig ennek mindkettőn eleget tettek, portfóliójuk megfelelt a követelményeknek.

A minősítő vizsgák időpontját az Oktatási Hivatal február 12-re illetve február 26-ra jelölte ki. A vizsga időpontok nagyon közeliek voltak, ezért alapos, mindenre kiterjedő szakmai átgondolást igényelt a felkészülés. Intézményvezetőként a minősítési eljárás koordinálása volt a feladatomból illetve munkatársi közösségünk tagjaival legjobb tudásunk és képességeink szerint igyekeztünk minden segítséget megadni a két pedagógusnak az eljárás sikeres lebonyolítása érdekében. Egy emberként izgultunk a megmérettetés előtt álló kollégáért és közösen hordoztuk őket imádságban. Áldás volt megtapasztalni, hogy keresztyén közösségként nemcsak a szakmai kérdésekben, hanem a lelki terhek hordozásában is segíthetünk egymásnak. Hiszem, hogy a sikeres

vizsgákhoz az imaháttér is nagyban hozzájárult, erősítette az óvodapedagógusokat. Hálásak vagyunk, hogy a minősítő bizottság tagjai mindkét kollégánót tudatos, szakmája iránt elkötelezett, keresztyén értékeket képviselő pedagógusként jellemezték, az intézményünkben folyó református szellemiségű pedagógiai munkát pedig szakmailag színvonalasnak tartották. Hála és dicsőség ezért Istennek!

Az intézmény minden dolgozója nevében kívánom Évike és Mónika további szakmai munkájára és életére Isten gazdag áldását!

*Testvéri köszöntéssel:  
Dobóné Tanczig Anita  
óvodavezető*

## ELFOGADÁS, BÁTORÍTÁS

2019. január 23-án „Professzionális kommunikáció a hitoktatásban” címmel továbbképzést szerveztünk a Jó Pásztor Óvodában. A tanfolyamon az óvodapedagógusok mellett a pedagógiai munkát segítő dajkák is részt vettek. A továbbképzést Kustárné

Almási Zsuzsanna a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Katechetikai Központ katechetikai szakértője, központvezető és Dr. Arany Erzsébet bábpedagógus tartották. A professzionális kommunikáció egyik alappillére a bátorító

kommunikáció, mely az elfogadásra, empátiára épül. A továbbképzésen hallottakat és megtapasztaltakat a mindennapi munkánk során alkalmazni tudjuk.

*Tönkő Mónika  
hitéleti munkaközösség vezetője*

## NYÍLT NAP AZ ÓVODÁBAN

Szalad az idő, s tényleg! Idén immár 3. gyermekünk is óvodáskorú lesz. Így márciusban a nyílt napon mi is részt vettünk, mint sok más kis csemete, hogy egy kicsit hosszabb időt eltöltve itt barátkozzunk az intézménnyel. Öröm volt látni, ahogy e kíváncsi szempár felfedező útra indul oda, ahová 4 évig fog járni.

Egy varázslatos világ kapui nyílnak ki előtte. Egy olyan világra, melyben minden érték, ami fontos, megtalálható. A vallásos neveltetés, a sok mese, a játékos mindennapok, a családias, szeretetteljes légkör, a pedagógusok szakmai képzettsége, az intézmény külső-, és belső felszereltsége mind-mind hozzájárulnak majd

ahhoz, hogy e 4 év mindennapjai vidáman, önfeledten teljenek. Hamarosan jövünk Jó Pásztor Református Óvoda, s a szivárvány nem csak egy csodálatos égi jelenség lesz, hanem a csoportszobánk felett is mindig ott tündököl majd!

*Inczéné Konyári Ágnes  
szülő*



## A REFORMÁTUS PEDAGÓGIAI INTÉZET ÁLTAL SZERVEZETT ORSZÁGOS REFORMÁTUS DAJKA NAP (BUDAPEST, 2019. FEBRUÁR 14.)

Az országos szakmai napnak a Budapest-Fasori Református Kollégium Julianna Általános Iskola és Csipkebokor Református Óvoda adott otthont. Köszöntőt mondott Szabadi Edit, a Református Pedagógiai Intézet pedagógiai előadója. Ezután áhítat következett, melyet Zila Péterné Marika, a vendéglátó óvoda vezetője tartott. Közös énekléssel kezdtük meg az áhítatot, RÉ 151. „Uram Isten, siess minket megsegíteni...”. Az éneklés után Zila Péterné imádságban kért áldást az elcsendesedéshez és Istenre figyeléshez. Szolgálatához alapigeként az 1. Zsoltárt választotta. Hová tart az életed? - kérdezte. Az Ige egy útról beszél, mégpedig, a vétkesek, (bűnösök) útjáról. A vétkesek útján túl sok a jövés-menés, felpörzés, rohanás, meg nem értés, önzés stb. A vétkesek útja ingatag út. A bűnösök útja semmibe vész, soha nem ér célba, „mint a pelyva, amelyet szét szór, a szél.” A boldog (igaz) ember nem jár ezen az úton! Az ember úgy érzi, szeretne kiszállni ebből a rohanó világból. Elképzelni is nehéz, milyen és mennyi erő kell a világ megállításához, hogy kiszállj. Jézus az, aki meg tudja állítani. Jézus hív, jer, kövess engem. Jézus testével megállította és megnyitotta számunkra a lehetőséget, hogy változtatni tudjunk az életünkön. Jézus által lehetsz igaz

az Isten előtt. Nem különb vagyok másnál, hanem kegyelemből megigazult. Jó, hogy Isten elé vihetem a hétköznapok terheit is, mert ebben a futó- rohanó világban kell megmaradnunk. A boldog (igaz) ember az Úr törvényében gyönyörködik, olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét (szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Gal.5:22-23). Lehetünk virágzó fák! A fa ott áll a helyén, teszi a dolgát és idővel gyümölcsöt terem. A fa táplálkozik az élő vízből. Az Ige az Élő Víz. Választhatok: Maradhatok a bűnösök (vétkesek) útján, ahol mindig van „jó tanács”, csúfolódás, de szétszórja őket a szél, mert nem fogadják el a kegyelmet, ezért útjuk a semmibe vész. Vagy lehetek a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét. Kérjük most Öt, hogy segítsen kiszállni a bűnösök útjáról. Az áhítat befejezéséül az 1. Zsoltárt énekeltük el, majd imával zártuk. A lelki elcsendesedés után Szabadi Edit interaktív előadása következett. „A pedagógiai munkát segítő dajkák és pedagógiai asszisztensekkel szemben támasztott szakmai elvárások és kompetenciák a mindennapi óvodai gyakorlatban” címmel. Később pedig „Egyedül nem megy!” – Az óvodapedagógus és a nevelőmunka segítőinek együttmű-

ködése - címmel Lendvai Lászlóné intézményfejlesztő interaktív előadásán vehettünk részt. Ezt követően „Kalandozás az érzelmek világában” címmel, Dr. Kelemen Lajos egyetemi docens hangulatos, humoros együttgondolkodásra készítette a jelenlévő kb. 200 megjelentet. Hálásan köszönjük a lehetőséget, hogy részt vehettünk ezen a szakmai napon.

*Bertalan Jánosné Hajnika dajka*

Először is, szeretnék köszönetet mondani minden kollégának, hogy önkéntesen vállalt helyettesítésünkkel hozzájárultak ahhoz, hogy részt tudjunk venni ezen a szakmai találkozón és külön köszönet Osváthné Katona Zitának (óvodavezető helyettes), hogy elkísért minket.

Igazából még mindig az előadások kellemes hatása alatt állok, melyen több százan vettünk részt. Dajkák, pedagógiai asszisztensek, óvodavezetők.

Rendkívül jó hangulatban, remek előadókat hallgathattunk Szabadi Editke, Lendvainé Ani és

dr. Kelemen Lajos személyében. Rengeteg szakmai információval lettünk gazdagabbak, melyeket igyekszünk a mindennapi munkánk során kamatoztatni, gyakorolni, hisz: „Az óvodapedagógus jobb keze a dajka.”

*Lendvainé Ani és Nagy Anita dajka*

## CSALÁDI ISTENTISZTELETEKRŐL

Gyházközségünk minden hónap harmadik vasárnapján családi Istentiszteletre hívja és várja a Jó Pásztor Református Óvoda kicsinyeit és hozzátartozóikat.

A 2018/ 2019-es nevelési évben a csoportok szolgálatába igyekszünk bevonni a szülőket is egy-egy rövid vers vagy áldás felolvasásával. Ebben a nevelési évben a Halacska, a Szivárvány és a Csillag csoportos gyere-

kek szolgálatait láthatta a gyülekezet, akik örömmel mutatták be az áhítatokon megismert dicsőítő énekeket, verseket.

Legutóbb, 2019. március 17-én, a Csillag csoportosok szolgálata hangzott el. „Isten szeret engem/ Isten szeret téged/ Isten szeret minket/ halleluja” - szólta a gyerekek éneke, mely bezengte a gyülekezeti termet. Az óvodások által bemutatott versek, dalok és az egyik óvodapedagógus ál-

tal megszólaltatott Túrmezei Erzsébet: Ahol ránk Jézus vár című vers, teljes összhangban volt Istenünk aznapra kirendelt Igéjével: keressük és dicsőítsük az Istent, mert szeretete végtelen. Hálásak vagyunk ezekért a családi Istentiszteletekért, mely még szorosabbra fűzi az óvoda és a gyülekezet közötti kapcsolatot. Legyen Istené a dicsőség!

*Gajdáné Tóth Éva  
óvodapedagógus*

## BÁZISINTÉZMÉNYI SZAKMAI NAP A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

**J**mmár negyedik alkalommal tartotta meg az intézmény 2019. március 27-én a bázisintézményi szakmai napját, melynek célja, hogy pedagógiai és módszertani segítséget adjon az érdeklődőknek a keresztyén nevelés, keresztyén értékek beépítéséhez az óvodai élet mindennapjaiba.

Az összesen 27 fő résztvevő a megye hét településéről, Hajdúhadháztól, Földesről, Hajdúnánásról, Debrecenből, Újfehértóról, Berettyóújfaluból és természetesen Hajdúböszörményből érkezett az eseményre.

Az intézményvezető, Dobóné Tanczig Anita köszöntő szavai után Nagytiszteletű Somogyi László lelkipásztor tartott egy rövid kezdő áhí-

matot, melynek központi üzenete a Bibliaolvasó Kalauz aznapra kijelölt újszövetségi (Jn 14,15-21) és ószövetségi (Zsolt. 115) Igeszakasza volt. Az Igéhez fűzött magyarázatából a következő gondolatok ragadtak meg különösen:

Jézusba vetett hitünk, iránta érzett szeretetünk indítja újra és újra cselekvésre a Szentleket, akit az Úr küldött hozzánk védelmezőnek, támogatónak, „szakértőnek”. Ez az, ami különlegessé tehet egy óvodát, intézményt, pedagógust, egy embert. Mindenki találkozott már életében megoldhatatlannak tűnő problémával, élethelyzettel és talán sokan átéltük már, hogy a tanácsalanságunkban egyszer csak megszületett egy gondolat, a megoldás. Ez, hiszünk, a Szentlélek közreműködése az életünkben. Az emberi lélek nagyon bonyolult, szükségünk van egy „vezetőre”, egy segítőre, aki eligazít a lélek útjain. Ez a segítő nekünk – református pedagógusoknak, hívő embereknek – az Úr Jézus, akinek útmutatását, jelenlétét, részvételét az életünkben minden nap kérhetjük, és ha kérjük – ahogy megígérte –, meg is kapjuk.

A látogatók ezután két foglalkozást tekinthettek meg. Először a Halacska csoport napi áhíatába kapcsolódhattak be. A 4-6 éves gyermekek Szabadi Antalné Magdika óvónéni vezetésével az Istenről való éneklésről, az Istennek való éneklésről beszélgettek.

Először meghallgatták a Bibliából felolvasott aranymondást: „Isten nevét dicsérem énekkel, magasztalom hálaadással.” (Zsolt. 69,31), majd megbeszélték, hogy amikor Istent dicsérjük, tulajdonképpen hálánkat fejezzük ki a szeretetéért, az életünkért. Ezután, a rövid bevezető után a gyermekek örömmel dalolták el a hívőképekkel, vagy a dalokat gyakran kísérvő mozdulatokkal felidézett énekeket. Számomra nagy élmény volt látni és hallgatni, milyen lelkesen, élvezettel daloltak a kicsik, közben pedig az énekek szövege újra és újra megerősíti őket abban, hogy Isten szeret bennünket. Csodálatos, hogy az óvoda egy napját mennyire átszövi a dalolás: az imakezdő és imazárvó énekektől kezdve az étkezésekhez kapcsolódó dalokon át a játékos, mozgásos darabokon át számtalan lehetősége van az óvodapedagógusoknak a zene bevonására a mindennapi tevékenységekbe. Hálás vagyok Istennek ezekért a dalokért és itt szeretném megköszönni gyülekezetünk egyik tagjának, Karácsonyi Kis Lászlóné Ibolyának áldozatos munkáját, amivel összegyűjtötte, lejegyezte ezeket az énekeket, ezzel is segítve az óvodapedagógusok munkáját.

A második foglalkozásra a Szivárvány csoport látta vendégül a résztvevőket. A nagycsoportos gyermekek a „Mózes kivezeti népét Egyiptom földjéről” (2Mózes 14,1-22) történetét dolgozták fel. A foglalkozás üzenete az „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete” (Zsolt.118,1) aranymondás volt. Ahogy a csoport óvónéni Baloghné Tóth Bea később elmondta, már hetek óta – a víz világnapjához is kapcsolódóan – Mózes életét elevenítik fel: fali képeket, társasjátékot, színezőket készítettek. Ezek alatt a napok alatt a gyermekek számos ismeretretettek szert az ókori Egyiptomról, a piramisok építéséről, az agyagtégglák készítéséről és arról, hogy az emberek összefogva, egymásra figyelve, Isten segítségével csodálatos és hatalmas dolgokat vihetnek véghez. Csodálatos példa erre, amikor Mózes





jelére a Vörös tenger kettéválik és a megrémült zsidó nép megmenekül. Isten nem hagyja cserben azokat, akik bíznak benne, még a legreménytelenebb helyzetben sem. Ezekon a „nehéz” történeteken keresztül megtapasztalhatják a gyermekek, hogy Istennek semmi sem lehetetlen és hogy bármilyen kilátástalan helyzetben legyünk is bátran fordulhatunk hozzá.

A foglalkozások után közös szakmai értékelésre, beszélgetésre ültek össze a pedagógusok. Többen közülük hálaükat és köszönetüket fejezték ki a kapott ötletekért, motivációért. Szabadi Edit a Református Pedagógiai Szolgálat szakértője kiemelte a látott foglalkozások és az egész intézményben folyó munka magas színvonalát, újszerűségét. A Mózes történetének projektszerű feldolgozása nagyszerű lehetőséget adott számtalan ismeret elsajátítására és a gyermeki tevékenységek változatos megélésére.

Azt hiszem a résztvevők nevében is köszönetemet szeretném kifejezni a foglalkozásokat tartó pedagógusoknak, sőt az intézmény valamennyi dolgozójának, hiszen az egész esemény alatt érezhető volt mindnyájuk szerető gondoskodása, figyelme, odaadása. Isten áldása kísérelje áldozatos munkájukat és egész életüket. Köszönettel:

*Kathi Éva*  
az igazgatótanács elnöke



**BUDAI KRISZTIÁN ÉS LAKATOS GYULA,  
A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ  
KÖZPONT LAKÓOTTHONI FIATALJAINAK KERESZTELŐJE KÉPEKBEN**  
2019. január 06.



## ÜNNEPELTEKET KÖSZÖNTÖTTÜNK

**E**gyre nagyobb létszámmal működik az idősek klubja a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban. A klub reggel 8 és délután 16 óra között fogadja tagjait és az érdeklődő nyugdíjasokat. Hétköznapokon különböző foglalkozásokkal, programokkal töltjük napjainkat. Egy ilyen alkalom például, amikor a klubtársaink név-, és születésnapját köszöntjük.

Az előkészület mindig sok munkával jár. Az ilyen alkalmakra mindig más-más ételekkel készülünk, valamint édes, sós sütemények és általában torta is koronázza.

Így volt ez legutóbb is, amikor a téli hónapokban született társainkat köszönthettük. A köszöntés után, volt nagy evés-ivás, mindenki fogyaszthatott kedvére. Ilyenkor különösen szép létszám szokott összejönni. Jó hangulat, nagy beszélgetések töltik ki a napot. Azt gondolom, hogy ilyenkor kikapcsolódunk a mindennapok gondjából, kissé oldódunk, és ha csak rövid időre is, de lélekben feltöltődve, jó érzéssel térünk haza.

*Gondolatait megosztotta:*

*Lukácsiné Marika*

*A Kálvin János Református*

*Szoc. Szolg. Központ*

*idősek nappali ellátásának tagja*



## NŐNAPI KÖSZÖNTÉSEK A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN





## EGÉSZSÉGNAP A KÁLVINBAN

2019. március 19-én került megrendezésre a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban a „Számítok rád” című előadás, melynek témája az elsősegélynyújtás és az újraélesztés volt.

A Debreceni Egyetem Klinikai Központjának két munkatársa tartott előadást, Mester Emma Emese, illetve Tamásné Nagy Györgyi.

A nap folyamán mind elméleti, mind gyakorlati tudásra szert tehetek a résztvevők, hiszen Emese és Györgyi a laikus közönség számára is közérthetően és világosan magyarázta el az újraélesztés legfontosabb lépéseit, melyet gyakorlatban is kipróbálhatott bárki, aki részt vett ezen az eseményen.

Igazán hasznos és kellemes napot tudhattunk magunk mögött.

*Szabó Anita*



## KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

### „ EGYÜTT BÁTORODJUNK MEG KÖZÖTTETEK EGYMÁS HITE ÁLTAL, A TIETEK ÉS ENYÉM ÁLTAL” (RÓMA.1,12.)

Az újonnan választott lelkipásztor és a tavaly év elején felálló presbitérium fontosnak tartotta a kül- és belföldi testvérkapcsolatok tovább építését.

A külföldi testvérkapcsolat mélyítésének egyik szép példája a Nagyváradi-Újvárosi gyülekezettel való kapcsolatunk.

2018. szeptember 25-én Nt. Somogyi László lelkipásztor, Takács Péter gondnok és Székelyhidi-Szabó



Ferenc testvérkapcsolati gondnok találkozott Nt. Herdeán Gyöngyivel, Nagyváradi-Újvárosi lelkipásztorával.

A megbeszélés eredményeként advent 2. vasárnapján a lelkipásztor Asszony szolgált a gyülekezetünkben. Elkísérte az énekkar is.

Rendkívüli ajándékkal is kedveskedtek nekünk: megkaptuk a Nagyváradi Biblia másolatát. Ez a mű a Károli Gáspár fordításán alapuló magyar nyelvű Biblia, amelyet 1661-ben nyomtatott ki Szenczi Kertész Ábrahám. Ez az Erdélyben nyomtatott teljes első kiadás.

2019. április 6-án mi voltunk a Nagyváradi-Újvárosi gyülekezet vendégei. Az „Intés az őrzőkhöz” című zenés irodalmi estet mutatta be gyülekezetünk irodalmi köre.

A mintegy 53 fős küldöttségünk végig járta mindazon helyeket, ahol Ady megfordult. Sétánkat Nt. Sádor Lajos és Herdeán Gyöngyi lelkipász-



torok vezették. A találkozásunk emlékeként a Kálvin téri templomunkról Pálfi Gyula művésztanár által készített képet ajándékoztuk a gyülekezetnek.

„Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (János 13,35.)

Mindezekért egyedül Istené a dicsőség - Soli Deo Gloria.

*Székelyhidi-Szabó Ferenc  
testvérkapcsolati gondnok*

## SZILVESZTEREZÉS GYÜLEKEZETI KÖZÖSSÉGÜNKBEN

„Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltetek: ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. Éppen ezért ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.”  
Ef.5,15-17

Olvashatjuk az Úr Jézus figyelmeztetését, amit Pál apostol levelében adott számunkra. Ennek ismeretében nagy öröm számunkra, hogy a 2018. év utolsó estjét gyülekezeti körben tölthettük. Az esti Istentisztelet után kötetlen formában töltött szilveszterezés a gyülekezeti teremben a közös beszélgetésben természetes módon adódó alkalom

volt minden résztvevőnek az istentiszteleten elhangzó Ige fényében az elmúló évre való visszatekintésre, melyben mind az örömeiről, mind a nehezekekről beszélhettünk. Lelki számadás is volt ez egyben, mely beszámolókból, Urunk hűsége, kegyelme, megtartó szeretete vált hangsúlyossá. De jó volt az imaközösségben a kezdődő új év küszöbén ismét Jézus Krisztus kezébe tenni életünket, gondjainkat, félelmeinket, vágyainkat és imádkozhattunk egymásért is azzal a hálaadással, hogy ígérete szerint Ő hordoz mindannyiunkat végségünkig (Ézs.46,4.). Lehetőségünk volt még egy gondolatokat elindító

film megtekintésére is, illetve közös éneklésekre. A családokhoz tartozó gyerekek, ifjak ez idő alatt nekik való filmet nézhetnek és társasjátékozhatnak. Ezután a közösen elfogyasztottuk az elkészített szendvicseket. Jó volt így testvéri közösségben eltölteni az év utolsó estjét, éjjélkor a Himnuszt együtt énekelni, és áldott új esztendő kívánásával kezdeni az új évet. Reménységünk szerint jövőre is lesz lehetőség a gyülekezeti szilveszterezésre, bátorítunk minden gyülekezeti tagot a testvéri közösségben való részvételre így is.

Magi István

## RENDÍTHETETLEN ORSZÁGUNK VAN!

Jézus szívünkhöz és lelkünkhöz szólt már az adventi hetekben, áldott Igéjét tapasztaltuk meg a Zsidók. 12,25-29. alapján Szentestét megelőzően. Kértük Istent szólítson meg bennünket, adjon erőt a testi, lelki próbákban, szembesítsen önmagunkkal, hogy megláthassuk bűneinket.

Somogyi László tiszteletes úr biztató szavaira emlékezek a továbbiakban a karácsonyi szolgálattal kapcsolatban: Ami leginkább megragadott, hogy először Istentől hit lesz, a hitből engedelmesség, az engedelmesség gyümölcsöt terem, a gyümölcs, áldássá válik!!!

„Vibráló világban élünk, de Isten országa állandó. A Bibliában olvassuk Isten népe többször megrendült: A Sínai hegyen Mózes töretlen hittel halad felfele, míg népe megrendült, amikor Istentől megkapta a kőtáblákat.

A Golgotai hegyen Isten választottai is elbizonytalanodnak: „a föld megremegett, a jeruzsálemi templom kárpitja kettéhasad.” A Jelenések könyvében megjövendöli, az ég és a föld elemei fognak összedőlni.

Mennyi kétségbeesett ember lesz, ha a média is hozza majd, el tudjuk képzelni! Egyedül az Úr választottai menekülnek meg! ”Jézus a hegyi beszédben azt mondja: ti ennek a rendíthetetlen országnak a tagja vagytok. Bár kötődünk a materiális

világhoz; másrészt a mennyei Országhoz is tartozunk. Állampolgárságunk kettős.”

Az első, amit tudni kell karácsony kapcsán, hogy elsősorban az elvesztettekért történt. Ezért a Biblia nem beszél kis és nagy bűnökről. Megváltott vagy-e vagy sem? Ézsaiás 35,8.

A legnagyobb esztelenység Istennel nem számolni. Felkínálja a lehetőséget, mássz ki a gödörből!

De onnan egyedül Isten tud kihozni!! Magad erejéből nem megy. „A megváltás hasonlít a rabszolgakereskedéshez. Ha a rabszolgákat megváltják, az új gazdájához tartozik.” Akiket Jézus megváltott, azok az övéi, őhozzá tartoznak.

Elfogadod-e a felkínált új életet?

Azt szokták mondani: kis Jézus megszületett. Ez tévedés. Jézus már nagykorú, 2000 éves, rendíthetetlen a maga hatalmában, a maga erejében, a maga bölcsességében, a maga tisztaságában.

Jézus mindenkit hív, senkit sem küld el. Olyan még nem volt, hogy valaki azért nem tudta volna befogadni, mert Jézus elküldte volna. Ő igennel válaszol. Megment: nem félig, negyedig, jórészt, hanem teljesen kihúzza a bűn mocsarából - a gödörből.

„Hogyan tovább? - kérdezte egyszer egy testvérem”- egy közvetlen beszélgetésben. Sokat könyvekből tudott meg, de hogyan tovább? Mit

adhatok én?

Isten sokszoros árat fizetett értem, mily csekély az, amit én adhatok neki. Egyedül a hálámat, a szívemet. „Aki kicsit is megérezte, egy olyan állampolgárságot kapott, mely által maximális biztonsága van”. „A testvérekkel együtt énekelhetek, dicsérhetem Őt ezért, hogy megváltott.”

A következőkben személyes élményeim alapján számolok be milyen változások voltak ez év Karácsonyán.

Hogyan történt a gyerekek szolgálata 24-én? A szentestei szolgálatra hittanos gyerekeink izgatottan készültek. Somogyiné Gyüre Mara (tiszteletes asszony) fogta össze az énekeket, verseket, hangszeres szolgálásokat, hogy minden Jézust dicsérje!

Igaz, sokszor fülelnünk kellett, hogy a technika meg ne tréfáljon bennünket.

Már előző hetekben lelkesen készültek, tanulták a verseket, memorizáltak, a próbákon részt vettek a gyerekek. Számomra mindig meghatározó mennyit fejlődtek előre a zenetudásukban fiataljaink. Így hálásak voltunk Gyürky Katica klarinét, Molnár Ádám hegedű, Baja Dávid trombita, Balogh Boglárka fuvola, Szűcs Mátyás gitár, Magi Emese furulya játékanak különösen.

Volt, aki kívülről, vagy kis segítséggel mondta el a sorokat. Egyre

inkább szükség van az Istent dicsérő zenére!

Jó érzés volt hallani az egyébként is szépen hangzó sorokat fiataljainktól: „Dicsőség az Istennek”- Nagy Tomi, ifj. Tiliczki Imre, Magi Sarolta, Magi Réka, Gyürki Berci, Szűcs Vili,

Hagymási Gabica megszólalásában.

A már hagyományá váló csésze tea és kakaó mellett Istentisztelet végén még szívesen maradtunk. A távozás-kor gondnok úr (Takács Péter) segítségével a gyermekek csomagot vehettek át, mosolyuk mindent elárult.

Így mindenki üdvözölte rég nem látott testvéreit, családtagjait és elköszönve otthon folytatódott a Karácsony. A Kedves testvéreknek további munkájára Isten áldását kérem.

*Bajáné Kiss Anita*

## ÖKUMENIKUS IMAHÉT HAJDÚBÖSZÖRMÉNY, 2019. JANUÁR 23-27.

Melőtt részletesebben belefognék a városunkban 2019. január 23-27. között rendezett Ökumenikus Imahét felvázolásába, érdemes kitérni az imahét alapüzenetének, mottójának a bemutatására is.

A 2019. évi Ökumenikus Imahét programját, témáját az Indonéziában élő keresztények állították össze. Minden nemzet életében vannak olyan jellegzetességek, körülmények, melyek meghatározzák az ott élő keresztények életét, lehetőségeit. Indonézia egy rendkívül szétagolt, megosztott ország. Népeisége és kiterjedése alapján Délkelet-Ázsia legnagyobb nemzete. A több mint 17 000 szigeten 1340 különféle népcsoport él, melyek 740 helyi nyelvet beszélnek a közös nemzeti nyelv, a Bahasa Indonesia mellett. A 265 milliós lakosság 86 %-a muszlim, így a világ legnagyobb muzulmán lélekszámú országáról beszélünk. A keresztények aránya a lakosságon belül 10%, tehát jelentős kisebbségben vannak, ráadásul szintén megosztottak. Az országot annak idején az „Egység a sokféleségben” (Bineka Tunggal Ika) mottóval alapították, így az indonézeket a gotong royong elve vezérli, vagyis az etnikai, nyelvi vallási tarkaság ellenére szolidaritásban és együttműködve kell élni: közösséget vállalni egymással az élet minden területén, és minden indonézben a testvért látni.

Ez a törékeny harmónia az utóbbi időben felborulni látszik, a modern kor kíméletlen versenyre épülő szellemisége ugyanis korrupciót, egyenlőtlenséget, társadalmi szétszakadást, széles rétegek elszegényedését eredményezte Indonéziában; virágzik a politikai és jogi igazságtalanság. Ilyen környezetben számos val-

lasi-etnikai csoport radikalizálódott, a média segítségével pedig ártatlan közösségeket démonizálnak. Ezeket a viszonyokat ismerve nem véletlen, hogy az indonéz keresztények az egység, az igazságosság és szolidaritás mellett törnek pálcát, ezt mutatja az imahét mottójául választott Ige is: „Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (5.Mózes 16, 18-20.). Ez az Ige abban a fejezetben van, melynek központi témája a választott nép által tartandó ünnepek. Az ünnepek leírásai után mindig szerepel az örvendezésre való felszólítás, hogy a családok, a nép, a papság, a jövevények, szolgák, özvegyek, árvák, tehát a társadalom minden rétegének képviselői együtt örvendezzenek az Úr előtt. Az indonéz keresztények számára talán nincs is ennél aktuálisabb üzenet ebben a jelenlegi helyzetben.

De megtaláljuk ennek az üzenetnek az aktualitását saját házunk tájékán is: a magyar társadalomban, de az egyházban is. A társadalmi vonatkozásokra nem szeretnék kitérni, az egyházra viszont igen. Milyen sokszor látjuk a megosztottságot, vetélkedést, egészségtelen versengést és bizony nem ritkán a gyűlölködést is a különböző felekezetek között, vagy azokon belül. Hányszor igaz ránk is az Ige, hogy miattunk, a mi viselkedésünk miatt gyalázzák Isten nevét a pogányok (Róma 2,24)! Hányszor marjuk egymást az állami támogatások, az oktatási intézményekből (és így a normatívákból) való részesedés, a szociális intézmények, a temetkezési intézmények miatt, és hányszor a régi sérelmek, rosszul értelmezett dogmák, előítéletek, féltékenység, irigység miatt. Nagyon messze állunk a Jézus által a főpapi imájában felvázolt egységtől!

Véleményem szerint a szervezeti

egység nem valósítható meg a keresztény felekezetek között. Több száz év kialakult struktúráit csak egyes felekezetek előnyére, mások kárára lehetne keresztülvinni. A járható út nem a szervezeti, hanem a szívbeli, szellemi egység. Közös fellépés a lelkek mentése, a misszió területén; imádkozni egymás szolgálatáért; tiszteletben tartani azt, ahogyan megélik a különféle felekezetek a hitüket. Hiszen a legtöbb esetben az alap egy, csak a hit megélésének gyakorlati formái különböznek egymástól.

Ennek a szívbeli egységnek a megteremtését szolgálhatja az Ökumenikus Imahét is. A következőkben röviden kitérek az alkalmazásra, és megpróbálom felidézni azokat a mozzanatokat, melyek engem megérintettek.

Ebben az évben is a szokásos 5 gyülekezet szervezte meg az imahétet: a két református gyülekezet, a baptisták, a görögkatolikus, valamint a római katolikus közösség.

A nyitó alkalom január 23-án a görögkatolikus templomban volt, ahol Loment Péter Bocskai téri református lelkész hirdette az Igét. Nagyon jó hangulatú este volt, a testvéri szeretet légkörét szinte tapintani lehetett. Az alapige a Zsidók. 13,5. volt: „elégedjete meg azzal, amitek van”. Lelkész úr az elején felvázolta, hogy az elégedetlenség két forrásból jöhet: egyrészt Isten belénk táplálta azt, hogy igyekezzünk a legjobbat kihozni az adottságainkból, igyekezzünk minél több szépet és jót létrehozni, fejleszteni magunkat, előrébb jutni az Ő megismerésében. Ugyanakkor a Sántán megrontotta ezt a jól értelmezett elégedetlenséget az emberben, és a tőle jövő elégedetlenség viszályt, háborút, gyilkosságot, önmarcangolást,

pénzimádatot, perfekcionizmust szül. Az Istentől jövő elégedetlenségnek van határa, ez a megelégedettség. A Sátántól jövőnek viszont nincs, az gátlástalan. - Végül 4 pontban segített felvázolni az Isten általi boldog élet receptjét:

1. Legyünk megelégedettek
2. Legyünk hálás szívűek a nehézségekben és a bőségben egyaránt, hiszen a hála nem a körülményektől függ, hanem egy döntés.
3. Tanuljunk meg adni
4. Bízunk rá életünket teljesen Istenre.

Üdítő volt az alkalom végén a közös imádság, ahol többen hangosan is megfogalmazták azt, amit Isten a szívükre helyezett.

Az imahét a Kálvin téri gyülekezeti teremben folytatódott (január 24.). Az aznapra kijelölt Igeszakaszok felolvasása közben Lomentné Szopkó Tünde lelkész nő egy spontán személyes bizonyágtételt mondott el: az előző este leégett Ráday utcai kollégiumban lakott az ő lányuk is. Megrendítő volt hallgatni a személyes érintettségéből fakadó gondolatokat, melyek az Isten iránti hálára és az Ő gondviselésére irányították figyelmünket. A prédikáció előtt egy mélyen szántó verset is hallhattunk Hegedűs Jánostól „És Isten azt felelte: Nem!” címmel. A prédikációban Hasulyó János római katolikus plébános a Szentlélek munkáját elemezte: Isten felken bennünket Szentlélekkel az újjászületésnél, csak így tudjuk Őt követni minden nap. Egyedül Isten Lelke által tud békeség áradni a szívünkbe, és a Lélek által tud közöttünk felépülni Isten országa is. Majd kitért a Lukács 4-ben található alapigére, mikor Jézus a zsinagógában Ézsaiás tekerését felolvasta. Isten Jézust is az Ő Lelkével kente fel, így tudta beteljesíteni messiási küldetését: hirdetni az evangéliumot a szegényeknek, megnyitni a vakok (testi-lelki vakok) szemét, szabadulást hirdetni a bűn rabságában szenvedőknek és hirdetni az Úr kedves esztendejét.

Pénteken este (január 25.) a baptista imaházban gyűltünk össze, ahol a baptista énekkar szolgálata, a kijelölt Igeszakaszok felolvasása és Szabó Gábor bácsi megindító verses szolgálata (Túrmezei Erzsébet:

Krisztus követése) után Bodogán László görögkatolikus parókus hirdette Isten Igéjét. A központi üzenet Jézus apostolokhoz intézett kérdése volt: „És ti kinek mondtok engem?” Péter apostol megvallotta, hogy Ő a Krisztus, az Élő Isten Fia. Mi kinek tartjuk Jézust? Urunknak tartjuk-e? Hiszünk-e Benne teljes szívvel? Megvalljuk-e a szánkkal? Cselekedeteink és életünk tükrözi-e, hogy az Ő tanítványai vagyunk? Jézust kell életünk középpontjába állítani minden egyes napon, és akkor az Ő kegyelme által eljutunk az örök életre, Isten boldogító színelátására. Elgondolkodtató volt a prédikációban felhozott foci-ta utolsó mondata, aki egy betegség miatt fiatalon meghalt: „Mindent köszönök Neked, Uram!” Az alkalom végén a közös ima itt is felemelő volt.

A szombati estén (január 26.) a kicsei, de annál hangulatosabb római katolikus templomban folytatódott az imahét. Somogyi László Kálvin téri református lelkész prédikált egy meglehetősen érzékeny, de annál érdekesebb témáról: a nők helyzetéről. Az alapige a Jézushoz forduló kánaánita nő példája volt a Máté evangéliumának 15. részében. Lelkész úr elmondta, hogy a mai korszellem véleménye nem fedi a nőkkal kapcsolatos bibliai álláspontot. A feminizmus törekvései sokszor negligálják a nőknek Istentől rendelt szerepét: a meleg családi otthon, háttér megteremtését. Az egyházban viszont a nőknek sokáig nem adták meg az őket megillető helyet. Pedig a nő a férfi segítőtársa, mely eredeti értelemben egy olyan csapatrészt jelent, mely nélkül nem lehet győzni, tehát a férfi a nő nélkül nem tud teljes életet élni. És ugye Krisztusban már nincs férfi és nő, előtte egyenlők. A nők általában alázatosabbak, mint a férfiak (általában többen is vannak a gyülekezetekben), Isten pedig az alázatosoknak ad kegyelmet. Ezt a hozzáállást a férfiak tanulhatják a nőktől. Pál apostol szavai is előkerültek, miszerint a nőket nem engedi tanítani a gyülekezetben, utalva ezzel arra, hogy a nőknek nem elsősorban a tanítás és a vezetés a feladata. Végső soron ebben a kérdésben is olyan alázatosnak kell lennünk, mint a kánaánita nő volt, aki Jézus elutasítónak tűnő válaszára is

azt felelte, hogy „Úgy van, Uram.”. Az utolsó gondolat egy felhívás volt, hogy vizsgáljuk meg magunkat, nem voltunk-e tiszteletlenek női családtagjainkkal, ismerőseinkkel vagy bárkivel szemben.

A záró összefoglaló a Bocskai téri templomban volt január 27-én. A református iskola tanulói énekekkel szolgáltak, majd Horváth Zsolt baptista lelkész hirdette az Igét. A központi téma a hamis vallásosság volt. A farizeusok hiába látták Jézus messiási csodatételeit, nem indult meg a szívük, hanem elutasították Őt, ördögösnek tartották és arra törekedtek, hogy megöljék. Azt gondolták, hogy az ő joguk és feladatuk az, hogy Jézus kijelentéseit megvizsgálják és megítélik. Nagyon tévedtek. Nem volt szükség Jézus szavainak emberi igazolására, hiszen az Atya és a Szentlélek is tanúságot tettek mellette. Nekünk is le kell számolni életünkben a hamis vallásossággal, mely vak, irgalmatlan, törvénykező, és egyedül Jézust kell követnünk, hiszen Ő az egyetlen út, az élő víz, az élet kenyere, a világ világossága! Csak Benne van üdvösség!

Összességében egy áldott imahéten vagyunk túl, számos építő, bátorító gondolattal, imával, szolgálattal. Kiváló kezdő lépcsőfok a szorosabb testvéri kapcsolatok kialakításához, ehhez azonban az kell, hogy év közben is keressük a másik felekezetbe járókkal a testvéri kapcsolatot, szervezzünk közös alkalmakat, imaköröket, evangelizációs programokat, közösségépítő összefogásokat. Nyilván lehetnek ezek fentről jövő kezdeményezések is, de ugyanúgy szükségesnek tartom, hogy az egyszerű gyülekezeti tagok is keressék a testvéri kapcsolatok építésének spontánabb lehetőségeit.

*Fekete Péter  
(Hajdúböszörményi  
Keresztény Gyülekezet)*

## NYÍLT NAP A BALTAZÁR DEZSŐ REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

2019. január 24-én nyílt napon vehettünk részt kollégáimmal a Baltazár Dezső Református Általános Iskolában, ahol mindkét első osztály életébe bepillantást nyerhettünk. Már nagyon vártam, hogy találkozassak a kis volt „Csengettyűimmel”, és „Báránycákkal”. Egy-két kislány kivételével nyár óta nem is láttam őket.

Hálával volt tele a szívem, amikor láttam, hogy milyen nagyot nőttek, milyen ügyesen olvasnak, számolnak és figyelnek a tanító nénikre. Türelmesen várták, hogy felszólítsák őket, boldogan válaszoltak a kérdésekre, és könnyedén oldották meg a feladatokat az interaktív táblán. Érezhető volt a szerető, odafigyelő, elfogadó légkör, amely a kis elsősöket körülölelte. Nagyon változatos, színes pedagógiai munkáról tanúskodott a bemutató nap. Jó volt látni az életkori sajátosságokhoz igazodó pedagógiai módszereket. Nagy öröm számunkra, hogy az óvodánkban megkezdett keresztyén szellemben történő nevelés az iskolát kezdő gyermekek nagy százalékánál folytatódhat városunk református iskolájában. A bemutató órák után lehetőségünk volt beszélgetni Balláné Bodai Judit igazgatónővel, és a tanító nénikkel. Azt



hiszem, nem tűnik dicsekvésnek, ha megosztom a kedves testvérekkel, hogy az intézményvezető asszony köszönetét fejezte ki óvodánk pedagógusainak, az óvodai nevelés során végzett odaadó munkájukért. Őszintén elmondta, hogy nem tudnának ilyen eredményeket elérni a mi „alapozó” munkánk nélkül. Örömmel tolmácsoltuk a köszönetet kolléga-

nőink felé annak tudatában, hogy nekünk pedig tovább kell adnunk a köszönetet a mi mennyei Atyánknak, akitől kapjuk az erőt, a szeretetet, a türelmet és a bölcsességet a mindennapokban a ránk bízott gyermekek neveléséhez.

*Osváthné Katona Zita  
óvadapedagógus*





## TÉLBÚCSÚZTATÓ AZ ÓVODÁBAN



## AZ EGYÜTTLÉT ÖRÖME

A házasság hete – „randevú egy életen át” - című programsorozat 2019. febr. 10. és 17-e között került megrendezésre Hajdúböszörményben. A Kálvin téri Református gyülekezet, a böszörményi Baptista gyülekezettel közösen február 16-án csatlakozott ehhez a programsorozathoz. A program 15 órákor, Somogyi László a Kálvin téri gyülekezet lelkipásztorának nyitó áhítatával indult, majd kézműves foglalkozásra hívtuk a szülőket, gyerekeket egyaránt. Az alkalmon lehetőség volt díszpárák, nemez ékszerek, szív alakú mézeskalácsok és képkeretek készítésére is. A megje-

lent népes gyerek sereg, örömmel és kreatívan vágott bele a kézműves feladatokba és mindenki az általa készített gyönyörű ajándékokkal térhetett haza. Emellett a fáradt kézművesek finom sütemények és innivalók közül választhattak, hogy újra erőt merítsenek a következő ajándék elkészítéséhez. A foglalkozás 17 órákor zárult. Ezt követően a Baptista imaházban folytatódott a programok. A megjelenteket egy szeretetvendégség keretében, a gyülekezeti tagok által készített finom sütemények várták. Rövid ismerkedést, beszélgetést követően, Beke László és felesége bemutatkozóját hallgathattuk meg. Majd

meglepő módon megkérték a jelenlévőket, hogy egy, az általuk hozott képek közül véletlenszerűen választva, azt felmutatva mutatkozzunk be és mondjuk el, miért is vesznek részt ezen a programon. Izgalmas történetek kerekedtek a résztvevők szavai-ból. Nekem és menyasszonyomnak egy vitorlás hajókat és egy csónakot ábrázoló képet kellett felmutatni és elmondani, hogyan is kapcsolható ez a kép a mi életünkhöz, házasságra készülő kapcsolatunkhoz. Nem volt könnyű feladat, de végül elmondtuk, számunkra a hajók és azok hatalmas vitorlái, a házasságban élőket és az abban eltöltött évtizedeket szimbolizálják. A kép sarkában feltűnő csónak pedig a mi kapcsolatunkat, ami ezekhez a gyönyörű, erős vitorlásokhoz közelít, róluk vesz példát. A beszélgetés végén Beke László megköszönte a nyitottságot és a bizalmat, feleségével bizonyosságot tett az Istennek szánt életükről, kapcsolatukról a házasságon belül. Szívünkben hálával jöttünk el az alkalomról, sokat épültünk hitben, értelemben is. Külön öröm volt látni, a felekezetek együttműködését, egyetértését a programok szervezése kapcsán és hogy, ilyen formában is megvalósulhatott az együttlét öröme.

*Nemes Vitold*



## KÉZZEL, LÁBBAL, SZÍVVEL, SZÁJJAL HIRDETJÜK NEVED!

Már rendhagyó alkalomnak számít a gyülekezeti kézműves foglalkozás, mely 2019-ben először február 16-án került megrendezésre. Meghívást kapott a gyülekezet apraja nagyja, a hittanos gyermekek családjaikkal.

Ezt a délutánt mindig olyan szeretettel várom. Jó együtt lenni, benne lenni az előkészületekben, ötletelni, elkészíteni a mintadarabokat, berendezni a termet, várni a csillogó arckokat, köszönteni az érkezőket, együtt munkálkodni.

Somogyi László lelkipásztor a házasság hete alkalmából köszöntötte a jelenlévőket és rövid áhítattal hangsúlyozta a házasság szerepét,

fontosságát, a gyermekek jelenlétét a családban.

Idén is több asztal volt előkészítve az érkezőknek. Lehetett noteszt, nemez ékszert készíteni, párnát varrni, relax kertet építeni, gyertyatartót festeni, képkeretet ragasztani és díszíteni.

Több hittanos és gyülekezetbe járó gyermek is eljött a szüleivel, ami számomra külön nagy öröm volt, hiszen az alkalom családi többgenerációs kézműves foglalkozás. Jelezték, hogy a következő alkalomra is szívesen eljőnnének.

Kevés időt tudunk együtt tölteni, ahol szabadon beszélgethetünk egymással. Ez az alkalom nagyszerű lehetőséget biztosított, hogy mindenki

odaforduljon a másikhoz, beszélgetéseket kezdeményezzen, erősítse a családok szerepét, segítse a gyülekezet közötti kapcsolatot.

A házasság hetében rendezett események zárásaként, a kézműves foglalkozást követően, lehetőség volt a Baptista gyülekezetben meghallgatni Beke László és felesége bizonyágtételét.

A tavaszi időszakban újabb hasonló esemény kerül megvalósításra a gyülekezetben. Ismét hangulatos, ismét családias, ismét közösségformáló. Figyeljék a hirdetések, kihegyezett plakátokat! Hamarosan újra találkozunk!

*Molnár Katalin*

## INTÉS AZ ÓRZÓKHÖZ

**A**dy Endre halálának 100. évfordulója alkalmából 2019. február 24-én rendezett irodalmi műsorról szól ez a beszámoló az ott jelenlévőknek emlékeztetőül, a távolmaradóknak bemutatásul.

Somogyi László tiszteletes úr igei bevezetőjével indult az est, aki az Apostolok Cselekedetei 16. rész 14. versének felolvasásával kezdte a ráhangolást: „És egy Lídia nevű, Thiatira városbeli bíboráros asszony, ki féli az Istent, hallgatott reánk. Ennek az Úr megnyitotta szívét, hogy figyelmezzon azokra, a miket Pál mondott.” Adyt hallgatni, megérteni nem lehet felületesen, meg kell nyílni a szívnek, hogy megérthessük őt. Ez a párhuzam az igei résszel. Lídiának, az első keresztyénnek, aki megtért ezen a kontinensen, Pál szavaira nyílt meg a szíve. Ha egy szív megnyílik az Úr felé, akkor ott csodák történnek. Erővel nem lehet, ha az Úr nem nyitja meg szívünket, közömbösek mara-

dunk. Mit tehetünk? Imádkozhatunk ezért, magunkért, másokért: Uram, szeretnénk megnyitni szívünket, szeretnénk újjászületett keresztyének lenni. Lídiával ez történt. Ezen az este úgy lehetünk együtt, hangzottak a lelkipásztor szavai, hogy keressük a Felülről jövő üzenetet. Ady is ezt tette egykor Budapesten, a Kálvin téren. Ilyen nyitott szívvel hallgassuk a költő alkotásait, szólj a felhívás Isten szolgájától.

Mezőné Szabad Erzsébet, aki a műsört összeállította és szervezte, beszélt arról, hogy 2015 óta kerülnek megrendezésre a gyülekezetünkben irodalmi műsorok, legutóbbi alkalomkor már a gyülekezet énekkarával együtt, gyülekezetépítés céljából is. Egy felvetésből komoly gondolkodás után született meg ez az összeállítás, Ady összetett költészetének ez a vetülete. A háttérben az húzódik meg, hangzott a szerkesztő szájából, hogy Ady költészete mélyen a kálvinista hagyományokban gyökerezik,

aztán az I. világháború tavalyi centenáriuma ihlette a válogatást, valamint a nagyváradi testvérgyülekezetünk is inspirálta az anyagot.

Az irodalmi összeállítást, melyet a gyülekezet versmondói (Dobóné Tanczig Anita, Mezőné Szabad Erzsébet, Nagy Tamás, Osváthné Katona Zita, Pálfi Judit, Somogyiné Gyüre Mária, Szücs Gábor) tolmácsoltak, Móricz és Márai gondolatai foglalták keretbe, miszerint a költő földi életének végével nem ér véget művészi pályája, hisz Ady sorai ma is közöttünk élnek.

Az összeállítás a boldog gyermekkor, a vidéki élet kilátástalansága, perspektíva-nélkülisége, az elvagyodás (pl.: Hepehupás, vén Szilágyban; Séta bölcsőhelyem körül), majd a költő önmagába vetett hite, egy közösségért való tenni akarása, vilájobbító szándéka, messiási szerepre való törekvése szólalt meg (pl.: Az Értől az Oceánig; Új s új lovat; Ember az embertelenségben; Intés az



örzőkhöz). Ezt követően az Istent kereső versek sorakoztak, melyek kezdetben a gyermekkor tisztá, ártatlan érzéseit idézték (pl.: Kis karácsonyi ének; Krisztus-kereszt az erdőn). Majd a XX. század morális érték nélküli világával szembesülve kereste a lehetséges utakat Istenhez, a végső megoldáshoz (pl.: A Sion-hegy alatt; Az Isten-kereső láрма; Istenhez hanyatló árnyék). Aztán az Úrra való rátaalálás hangja szólalt meg, mely a világgal és önmagával megbékélt ember megnyilvánulásai voltak (pl.: Az Úr érkezése; Teveled az Isten; Szelíd, esti imádság), végül pedig a hála verse következett az életért, az örömteli és a fájdalmas percekért (Köszönöm, köszönöm, köszönöm).

Ezen irodalmi alkotásokat képi anyag tette jobban átérzhetővé, a zenei darabok pedig a műsor ívét rajzolták meg. Mindkettő Pálfi Gyula válogató-, és szerkesztő-munkájának eredménye volt.

A képek sora az idén 100 éves Bauhaus két jeles tanárának, Paul Klee-nek és Kandinszkijnak, munkáiból kerültek ki, melyeket jelentős XX. századi magyar festők művei egészítettek ki (így például Kondor Béla, Nemes Lampérth József, Bálint Endre). A mozgalmas, társadalomkritikus élű versek a dinamikus, absztrakt stílusú Vaszilij Kandinszkij műveivel kerültek párhuzamba, aki Adyhoz hasonlóan a világ statikussága helyett, egy állandóan változó, harmóniát kereső világképet mutatott fel (pl.: Az Értől az Oceánig; Új s új lova; Kocsi-út az éjszakában; Ember az embertelenségben). A költő lírai, melankolikus, tépelődő énképét Paul Klee képei szemléltetik (pl.: Hepuhupás, vén Szilágyban; Emlékezés egy nyár-éjszakára; Kis, karácsonyi ének).

A zenei anyag keretét Bartók adja a Magyar képek és a Concerto című zeneművekkel. A műsor első felében a dinamikusabb, néhol disszonáns zene a tette kész Adyt ábrázolta, míg a második szakaszban letisztultabb, csendesebb, visszafogottabb zenszámok társulnak az Istenes-versekhez. Az Imádság háború után című megzenésített verssel nem záródott le sem a műsor, sem Ady bennünk, hisz művészete tovább él, melyet Márai és Bartók Concerto című darabja



is kifejezésre juttatott.

A társművészetek által különböző érzékszerveinkre ható komplex műsort kulináris élvezetek követték Szabóné Szilvia és édesanyja jóvoltából, akik illatos kemencés étkekkel járultak ahhoz, hogy a hallottak-látottak kapcsán kicseréljük gondolatainkat.

A Kálvin téri gyülekezeti előadást március 14-én délután a helyi gimnáziumban is követte egy bemutatás, s április 6-án pedig egy nagyváradi megjelenítésre is készülünk a testvérgyülekezetünknel, ahová félszáz

gyülekezeti tag is elkísér bennünket.

Végezetül engedtessek meg a szerzőktől egy személyes vallomás: jó volt megélni belülről a felkészülés folyamatát (ebben osztoznak versmondótársaink is), valamint csodálatos volt megtapasztalni azt az alkotóközösséget, amelyet mind a bemutató (vers-kép-zene), mind e cikk írása közben megéltünk, mint házaspár. Ketten vagyunk egy egész! Köszönet Mezőné Szabad Erzsikének, a dicsőség pedig Istené!

*Pálfi Gyula és Judit*



## KAROSI BÁLINT ORGONAESTJE (MÁRCIUS 20.)

A Bach Mindenkinék Fesztivál keretében ismét felcsendült a Kálvin téri református templom orgonájának hangja.

Az orgonaművész Karosi Bálint orgonista, zeneszerző a Yale egyetemen szerezte doktoriját, 2015-től a New Yorki Szent Péter templom kántora. Több versenyeredménye közül a 2008-as lipcsei Bach versenyen elért első helyezése kiemelkedő. Nemzetközi koncerttevékenysége mellett mesterkurzusokat is ad. Eddig öt szólólemeze jelent meg.

A koncert kezdőakkordjaként Somogyi László lelkipásztor szólott a megjelentekhez, aki a 108. zsoltár első hat verséből idézett, miszerint:

*„Kész a szívem Istenem arra,  
hogy énekeljek és zengedezzek  
lelkesen. Ébredj lant és hárfa,  
hadd ébresszem a hajnalt!...  
Magasztaljanak a mennyben,  
Istenem, dicsőítsenek  
az egész földön!”*

Köszöntőjében azt is megfogalmazta, hogy Bach művészete az egész világon ismert, egyetemleges művészetté lett, minden nép és nemzet ismeri a földön. Bach élete újra és újra felfelé mutatott, nemcsak akkor, amikor elismert zenész lett, hanem akkor is, amikor sokáig nem értették. Ő akkor is megértette az egyetemes isteni üzenetet.

A beszédet követően Karosi Bálint lépett a közönség elé. A koncert első felében három Bach mű csendült fel,

majd a zeneszerző nagy követőitől, a francia romantikus szerzőtől Cesar Franktól egy korál és Loui Viernetől az Esthajnalcsillag és a Westminsteri harangjátékok című zeneművek szólaltak meg. Utolsóként a művész saját szerzeményét hallhattuk, amelyeket huszonkét évesen, genfi tartózkodása alatt komponált, erős honvág hatására. Egy ismert magyar népdalfeldolgozást szólaltatott meg, mely nagy sikert aratott.

A koncert végén lelkipásztorunk hangsúlyozta, hogy minden csoda és minden ajándék, hogy ez a hangszer és az avatott művész, hallhatóvá tudta tenni a csillagok fényét, s ennél már csak az a csodálatosabb, hogy Teremtőnk belénk helyezte a gyönyörködni tudás képességét. A művész muzsikájával a legkifinomultabb rezgésektől akár egy egész szimfonikus zenekar hangzásvilágát is megjelenítő játékaival megtöltötte a lelkünket.

A koncerten a jelenlévők között foglalt helyet a muzsikusság és



édeseanyja, Pászthy Júlia operanékesnő.

Köszönjük a művésznak ezt a lélekemelő estét. Karosi Bálint életére és munkájára Isten gazdag áldását kérjük!

Kívánom, hogy még sok ilyen koncertélményben legyen része nemcsak a Kálvin téri gyülekezet tagjainak, de Hajdúböszörmény város összes lakosának is!

*Kövérné Erdős Éva*

## PRESBITERI HÉTVÉGE KUNHEGYESEN

*„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogy én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”*

*Jn.13,34-35*

A fenti Igét is választhatjuk a 2019. március 22-23-i presbiteri hétvégénk egyik meghatározó gondolatául. Március 22-én, pénteken délután egyházközségünk presbitériumából 13 fő (Somogyi László lelkipásztorunkat

is beleértve) útra kelt, hogy a Kunhegyesi Református Egyházközség által üzemeltetett Siloám nevű konferencia központban a mindennapi munkából kiszakadva részt vehessen a presbiterek részére meghirdetett – félévenként esedékes – presbiteri hétvégen. Valójában ez egy teljes napot jelentett, hiszen péntek délutántól szombat délutánig voltunk ezen a valóban minden zavaró hatást kizáró, Kunhegyes szélén lévő szép helyen. A rendelkezésünkre álló idő rövidsége miatt meglehetősen „in-

tenzív” presbiteri csendesnapon vetünk részt, hiszen a három étkezéssel és a rövidre sikerült éjszakai pihenőn kívül a programunkat a lelkipásztorunk napi igei bevezetései és az azt követő élénk megbeszélések tették ki. Urunk áldását már abban is érezhettük, hogy az igei bevezetők rendre a napi Igéből voltak, de mégis igen jó bevezetőt adtak a beszélgetéseinkhez.

Az első alkalom a péntek esti vacsora után éjjelen túlra nyúlt, melyen a János 13, 31-35. Igékhez kap-

csolódó bevezető után a résztvevők mindegyike őszintén elmondta az aktuálisan őt foglalkoztató személyes családi, illetve gyülekezeti örömeit és nehezeit is. Jó alapot teremtett ez arra, hogy megéljük azt a lelki közösséget, amiről az Igében az Úr Jézus beszélt, és így tudjunk egymásért is és gyülekezetünkért is imádkozni.

Ugyanezen felépítés szerint a szombat délelőtti alkalmunkon a János. 13, 36-38. Igeversekhez kapcsolódó bevezető és éneklések után a péntek este felmerült kérdésekkel folytathattuk a beszélgetést. Néhány példa: a minket ért sérelmek és azok megbocsátásának kérdése; mit jelent szolgálni az Úrnak és mit jelent megbecsülni a szolgálókat; de egészen

gyakorlati, gyülekezetünket aktuálisan érintő kérdések megbeszélésére is alkalom nyílt, így beszélhettünk a gyülekezeti nyári táborról, illetve a gyülekezeti hirdető táblák elhelyezéseinek lehetőségeiről.

A szombat délután alkalom során pedig (az igei bevezető után) gyülekezetünk jövőjét érintő egyik legfontosabb kérdéstről osztottuk meg egymással gondolatainkat: mit lehetne, illetve mit kellene még tennünk emberek hitre segítéseért. Sok jó gondolat és ötlet felmerült, de abban mindnyájan egyetértettünk, hogy mindent megelőzően és mindennek alapjaként nem szabad abbahagynunk az imádkozást a lelki megújulásért, az ötletek között pedig kérnünk kell az

Úr vezetését. Ezt a csendesnapunk imaközösségeiben gyakorolhattuk is, de fontos otthon is folytatnunk.

A délutáni beszélgetést követően Nagy Kálmán helyi lelkipásztor invitálására megtekinthettük a tekintélyes méretű Kunhegyesi Református Templomot, és a lelkipásztor rögtönzött előadásából nem csak a templom, illetve a település, de a kunok történetében is betekintést nyerhettünk. Köszönet illeti egyházunk vezetését a szervezésért, köszönet a kunhegyesi testvérek vendégszeretetéért, a szállásért és a finom ételekért. A legfőbb köszönet pedig Urunkat illeti a csendesnap áldásaiért.

*Magi István*

## IFJÚSÁG

### MINDEN KEZDET NEHÉZ

**S**okat gondolkoztam azon, hogyan is indíthatnám ezt a cikket. Legyen inkább hivatalos hangvételű, pedáns, pontokba szedett, ami már az elején rámutat az ifjúsági munkában elvégzett szolgálatok komolyságára, vagy legyen az írás közvetlenebb, nyitottabb, találmokra előtörő gondolatokkal tarkított, ami szintén képes az olvasó elé tárni a jelenlegi ifjúsági munka lelkeségét, humorát, és szeretetét. Nos, kedves olvasóm, ha eddig eljutottál, akkor már lehet, van valamilyen sejtésed afelől, melyik verzió mellett is döntöttem. Indoklasképpen pedig csak annyit mondánék, azért, mert a Kálvin téri ifisekkel való közös munkám is így kezdődött. 2018 augusztusában találkoztam először a fiatalokkal, és ebben az írásban az első élményemről szeretnék beszámolni.

Az ifisek, a gyermek teremben, babzsákokon ülve, csöndben, türelmesen várták, hogy elkezdődjön az ifi. A terembe érkezve bizonytalanság fogott el. Hirtelen átfutott a fejemben a gondolat: Most fog sor kerülni az első benyomásra. Ez lesz az első találkozás, ami később is meghatározó lehet. Ez lesz a sorsdöntő pillanat, hogy szimpatikusak leszünk-e

egymásnak vagy sem. Most vagyok a legnehezebb helyzetben: mert minden apró részlet fontos, hogy ki szóval meg, mit mond, és hogyan teszi, és minden mozdulat, minden lélegzetvétel számít. És ezen a ponton be kell, hogy valljam, nem voltam eléggé átgondolt.

Az ifire, az igei rész előtt, egy játékkal készültem, amihez feltétlen szükségem volt egy bizonyos kellékre, amit a jobb kezemben szorongatva tartottam, amikor leültem az ifisek közé. Láttam a szemükben, hogy méregetnek, és közben érezték, hogy én is méregetem őket. Utólag visszagondolva, ezért is hálát lehet adni, hogy az első perctől egymásra hangolódtunk. Az ifisek és én. Mert ebben az áldott percben mindenki fejében az járt: Na, most mi lesz?

Ezt a szent percet, viszont hamar megtörte a kérdés. „Tiszteletes úr miért szorongat egy guriga toalett papírt a kezében?” Lefagytam! Mert akkor döbbsentem rá, hogy ez lesz az első benyomása rólam az ifiseknek. Az emlékeikben a guriga és én elválaszthatatlanok leszünk. Gyorsan ki kell találnom valamit, nehogy kellemtelen magyarázkodásba kerüljek. Ezért csak annyit mondtam a gurigát az ifisek felé tartva: „hogy ez egy is-

merkedős játék...” Teljes volt a csönd. Senki nem mert se szólani, se nevetni, se kuncogni. Az ifisek egymásra néztek, aztán a gurigára aztán rám majd újra egymásra... láttam a szemükben a kétségbeesett kérdéseket.

Miféle ismerkedés lesz ez?

Egyáltalán miféle játék ez?

Ezt fiúk és lányok együtt játsszák? A reakciókat látva kicsit bátortalanul, azzal folytattam, hogy mindenki tépjen le a gurigáról annyi papírt, amennyire szüksége lehet egy lakatlan szigeten.

Alig hogy kimondtam, a fiúk elkezdtek letékerni a guriga felét, a lányok csak illedelmesen párat téptek le. És mikor mindenkinek jutott papír, jött a csattanó.

„Most mindenki osszon meg annyi információt magáról ahány toalett papírdarabot tart a kezében.”

Az egyik oldalon kisebb hözöngés, felháborodás, a másik oldalon huncut mosoly. Én pedig csak hallgattam és figyeltem kezemben a majdnem üres gurigával.

*Nemes Vitold*

## IFI TÁBOR CSODÁKKAL FÚSZEREZVE, AVAGY A HELY, AHOL HARAPNI LEHET A SZERETETET

**I**fisnek lenni jó. Ifisekkel találkozni még jobb. De ami még ennél is sokkal jobb, egy teljes hétvégét az ifivel tölteni.

Erre került sor március 8-10-ig, amikor elutaztunk Óhutára. A várva várt pénteki délutánon nagyjából 30-an, köztük tapasztaltabbak és új csatlakozók - indultunk el busszal. Út közben rengeteget beszélgettünk, amit persze később sem tudtunk abbahagyni. Miután megérkeztünk a szállásra felemlgettünk néhány régebbi történetet, hiszen sokaknak nem ez volt az első élményük a helyszínen.

Az áhitat felütéseként dicsőítő dalokat énekeltünk, majd megnéztünk egy videót (A Biblia Projekt: Messiás), amely dióhéjban összefoglalta a Biblia üzenetét, azaz, hogy miként szabadított meg minket Jézus a haláltól, amely, azóta kínoz, mióta a Sátán bűnbe csábította az Éden emberpárját. Ezután Vitold tanította meg nekünk, milyen fontos, hogy ezért az áldozatért cserébe minőségi időt töltsünk Istennel. Erre különösen a húsvét előtti hetekben lévő böjt hívja fel a figyelmet. Az este hátralévő részében is mindenki vidám maradt, hiszen lehetett énekelni, játszani, társasozni, beszélgetni és rengeteget nevetni.

Szombat reggel - noha az éjszaka nem teljesen az alvásról szólt - egészen könnyű volt felkelni, valószínűleg azért, mert tudtuk, hogy most is egy szuper nap előtt állunk. Ezt egy fizikai étkezéssel kezdtük, majd egy lelki táplálkozással folytattuk, ahol azt tudtuk meg, hogy a böjtölés va-

laminek a lemondásával kezdődik. Arról, hogy mi mindennek az idejét kellene redukálni az életünkben, a kiscsoportos foglalkozáson beszélgettünk. Ekkor Katussal és a többi lánnyal megtárgyaltuk azt, hogy első látszatra egy nehéz áldozatot kell hozni, ám mikor látjuk, mekkora örömet szerzünk ezzel, boldogság önt el bennünket. Természetesen ez egyaránt jelen van az emberi és az Istennel való kapcsolatokban.

Miután mindenki megosztotta a gondolatát, elmentünk ebédelni, azaz erőt gyűjteni a nap további részére, ugyanis az szerepelt a tervben, hogy délután túrázni megyünk. Ez egy elengedhetetlen része az óhutai táboroknak, és bizony jó, hogy idén sem hagytuk ki! A csúcsra érkeve - szintén egy régi szokáshoz híven - énekeltünk néhány dalt annak, Aki teremtette ezt a csodaszép Földet. Visszafelé menet töretlen jókedvvel sétáltunk, majd a szálláson szusszanunk egy keveset, és újabb kalandba csaptunk. A közeli réten játszottunk, így kieresztve a megmaradt energiánkat, illetve utólag élvezni a nőnap ajándékunkat. Az ez utáni vacsora is extra finom volt.

Ezen az estén ismét megtekintettünk 2 videót (ABP: Engesztelő áldozat; Szentség), amelyek a Biblia alapvető kérdéseit magyarázzák, és arra emlékeztetnek, hogy mennyire szeret bennünket Isten. Ezt követően egy bizonyoságtévőt hallgattunk meg Dani személyében. Mi sem tudtunk róla addig, de ő a tábor előtt egy 3 napos evésmentes böjtöt tartott. Elmesélte, hogy eközben mennyi alternatív ki-

búvó futott át az agyán, mint ahogy az sajnós lenni szokott. Emellett pedig egy hobbjáról is lemondott, és az így felszabadult időt a hite erősítésére fordította. Ezzel kapcsolatban elmagyarázta, hogy mennyi dolog van az életünkben, amiről gyakran nem is veszünk tudomást, tehát „beseperjük a szőnyeg alá” egészen addig, amíg óriási problémát nem okoz. Éneklés után szabadprogramot kaptunk, amit játékkal, beszélgetéssel és röhögőgörcsökkel használtunk ki.

Másnap reggel - étkezés után, de még indulás előtt - a szálláson megrendezett Istentiszteleten vettünk részt, ahol a Magvető példázatán keresztül megtanultuk, hogy mennyire fontos a szívünk minden területének művelése, hiszen az a jó, ha az összes mag a termőföldbe esik. Délelőtt még morzsaszedegetést tartottunk, amelyen mindenki elmesélte az élményeit, és megbeszéltük azt is, hogy ki kicsodát hagyta ott lelki értelemben. Az ebédet követően elutaztunk Sárospatakra. Itt a várban szereztünk újabb kalandokat és fűztük még szorosabbra a kialakult barátságokat. Hazafelé az egyik szemünk sírt, a másik nevetett. Mindemellett abban is biztos vagyok, hogy mindenki felejthetetlen élményekkel érkezett haza.

Jó ifisnek lenni.

*„...a böjt vidám örvendezéssé és boldog ünneppé változik majd Júda házában. Csak szeressétek az igazságot és a békességet!”*

*Zakariás 8,19*

*Gyürky Katalin*

## REFISZ HÉTVÉGE DEBRECENBEN

2019. február 19-én a mi ifinken kívül, ami szerény 12 fővel büszkélkedhetett, rajtunk kívül 230 fiatal volt egy légtérben, plusz a segítők.

Amikor mi indultunk kis városunkból Debrecenbe, nem tudtuk még, hogy mekkora élményben lesz még részünk ezen a hétvégén.

Amikor megérkeztünk (időben,

Kálvin téri gyülekezeti tagoktól ez ritka, akkor nagyjából a szervezőkön kívül még csak mi voltunk ott). De meg kell említenem, voltak olyan kortársaink is, akik 250 km-ről jöttek el erre a csendes hétvégére. És külön köszönet azoknak, akik nélkül nem jöhetett volna létre ez az esemény. Köszönjük kedves szervezők!

Nekem rendkívül tetszett az a REFISZ-ben, hogy különösen a közösségre helyezte a hangsúlyt, és az Igére.

Ráadásul erre az eseményre egy külön zenekart is összeállítottak, és mondhatni „a zene füleimnek” kifejezést tudnám használni az ottani szolgálatukra.

Nagyon jók voltak számomra a kiscsoportos beszélgetések, amiknek a lényege, hogy a veled hasonló korban született ifjakkal közösen beszélgetünk egy csoportvezetővel az Isten Igéjéről.

De sokszor az áhítaton elhangzott dolgok voltak előtérben, és a mi tapasztalatainkat is megoszthattuk a bibliai ismereteinkkel.

Az én csoportomban például, annak ellenére, hogy református táborról van szó, egy katolikus hitvallású is volt köztünk, és ugyanúgy ő is megnyílt előttünk és elfogadta a mi szokásainkat is, sőt ő is Áron volt. :) Tehát jó volt megtapasztalni azt, hogy Isten mindenkit szeret. A szombati nap volt a kedvencem, mert azon a napon háromszor is volt ilyen fajta

csoportos kommunikatív beszélgetés, fakultatív programok, sport és egyéb tevékenységek. Én a korcsolyázást választottam, ami üdítő volt.

Végül egy bizonyoságtételt hallgathattunk meg, ami igazán elgondolkodtató volt és érdekes.

Egy fiatal lány arról beszélt, hogy sokáig nem vette komolyan Istent, annak ellenére, hogy kereszténynek nevelték. De egyszer komolyan megszólította Isten, és azóta, megváltozott az élete. És sok áldást nyert.

És ez után az ugyanolyan korú társasaimmal megvitattuk egymás között, hogy Istennel, hogy is állunk a hitéletben, és a mindennapokban is képesek vagyunk e másoknak kimutatni azt, hogy hiszünk-e a Szentírásban. Ami elég érdekesre sikerült,

mert nem gondoltam volna, hogy ennyi keresztény van még, aki ugyanúgy hisz a Mindenhatóban, mint én.

A záró nap vasárnap reggel Istentisztelet volt úrvacsoravétellel együtt. Ezután szomorú búcsút kellett venni egymástól, mert mindenki indult haza. Mindenesetre sokan maradtunk volna legalább egy hétig, annyira élveztük az együtt töltött időt. De nagyon jó volt egyet kikapcsolódni, és lelkileg feltöltődni!

Sajnos a közösséget nem tudtuk hazacipelni táskánkban, de az Igének megértését, és az ott szerzett élményeket annál inkább.

Köszönöm Nemes Vitoldnak, hogy felvetette ezt a nemes eseményt nekünk. :)

Baja Áron

## SZERETETSZOLGÁLAT

### EGY BETEGLÁTOGATÓ GONDOLATAI

**S**zabó Mártonné, mint jelenleg is beteglátogató szeretnék írni erről a megbízatásról, amit több, mint két évtizede végzek Isten kegyelméből, együtt érző szívvel betegtársaimnál.

Írás előtt elgondolkodtam azon, hogyan is fejezhetném ki a témát úgy, hogy az egész tevékenység nem tőlem van. Isten ajándéka, amit az Úr elkészített már életem első szakaszában. Nehéz gyermekkorom és ifjú életem tele volt próbákkal, betegségekkel, de az Úr mindig segítségemre volt. Ezáltal úgy formálta az érzékenységemet, hogy észrevegyem embertársaim sorsát, nyomorúságait és megindít feléjük.

Sok esetben elgondolkodtam, ha rövid időre is – ki vagyok én, nekem is van küzdelmem, akár betegséggel, vagy egyéb gondokkal – miért hallgatom a másét. Ilyenkor azt érzem, hogy nem tehetem, hogy érzéketlen maradjak, tovább menjek szó nélkül. Ekkor imádságban térek az Istenhez, megnyugodva, már kapom a választ: vidd a biztató szót az Ige fényében, Jézus Krisztus szavaival. A legtöbb esetben, akihez mentem, vagy be-

széltem, azon látható és érezhető volt a megnyugvás, ami új erőt adott nekem is. A betegnek reményt adott arra, hogy Őnála minden lehetséges, a szabadulást hozza el számára.

Nagyon sokszor elgondolkodom látva, hallva súlyos helyzetét beteg embertársamnak: Istenem, ha megnyugodott, meddig elég a nyugalom? Tud-e imában az Úrhoz fordulni, kérni a segítséget és tud-e bűnbánó szívvel leborulni, hiszen csak egyetlen esély, amit Ő adni fog. Nekem egyetlen vigaszom az, hogy számon vagyunk tartva, az Úr akarata nélkül egy hajszál sem eshetik le a fejünkről. Nem kell tehát aggódnunk, de vele kapcsolatot kell tartanunk a saját életünkért. Legfőképpen az üdvösségünkért. Nagyon nagy bajunk a hitetlenségünk. Amit még nehéz magunknak is beismerni. Legtöbbször azt valljuk a szánkkal: én hiszek, de miért ez a nagy próba? Nem értjük. Pedig a mi szenvedésünk Jézus Krisztuséhoz képest elenyésző, hiszen Ő igaz, büntetlen létére halálos sebeket szenvedett értünk. Jó dolog, ha ez eljut a tudatunkig, és nem azt mondjuk, hiszen Ő Isten Fia. Nekem

itt kell átgondolni, mit tett Isten értünk.

Túl kevés az az idő, amit egy beteg ember elbír hallgatni, vagy viselni az alatt a rövid idő alatt, amíg láthatom. Éppen ezért meghallgatom, és én is imádkozom érte, a gyülekezet elé viszem, hogy a gyülekezet által ima hangozzék érte az Úr felé. Ő a mi nagy szükségünket tudja, nem késik a segítséggel, így hát legyen meg az ő akarata. Idős koromra tekintettel hálás vagyok az Isten szerető gondoskodásáért és kérem őt, hogy ha már a fizikai erőm miatt nem tudok lépéseket tenni a betegtársimért, arra adjon lehetőséget, hogy tiszta gondolatokkal tudjak imádságban szolgálni értük és családomért.

Nagyon hálás vagyok az Úr felé, hogy egyházunkban szeretettel szolgálnak lelkészeink, nekik kérünk segítséget, hogy lehessen az ő szolgálatuk épülésünkre és hirdettessék az Ige felénk, hogy ne maradjunk lelki halottak, hanem élő egyházunk békés tagjai. Tudom, hogy az Úr gondoskodik az övéiről minden időben.

Most pedig Isten áldását kérem minden meglátogatott betegre és



beteg látogatóra. Adja az Úr, hogy minden ide irányuló fáradozás és ima megáldott és gyógyító legyen. A gyülekezet felé régi kérés, hogy segítsenek minket azzal, hogy figyelve a testvérekre, vegyük észre és jelezzük, ha beteg, vagy nehéz helyzetbe

került valaki a gyülekezetünkéből. Így nem csak egyedül visszük a saját keresztünket. Ha két ember imádságos szívvel Istenhez kiált, Ő ott van velük és könnyebb lesz a teher. Röviden ennyit írok, remélem, hogy ezután is ad az Úr erőt a szolgálathoz. Tegyük

ezt önzetlenül, békésen, sohase sajnáljunk ezekre időt, erőt fordítani. Ezek hálával járó feladatok, amit a mi Urunk sokszorosan megjutalmaz.

Szabó Mártonné

## EGYHÁZTÖRTÉNET

### A HÚSVÉT TÖRTÉNETE

Minden egyházi évben Krisztus földi életének liturgikus megismétlésére kerül sor, az Úr ünnepeivel és az azokra előkészítő időkkel. A keresztyén egyház kezdetben a zsidóságtól vette át ünnepeit, melyeket keresztyén tartalommal gazdagított.

Az őskeresztyének a hét első napján, vasárnap gyűltek össze kenyértörésre. Minden vasárnap Jézus feltámadásának emléknapjává, istentiszteleti gyülekezeti nappá, heti ünnepnappá vált. A legősibb keresztyén ünnepnappá.

A Húsvét kezdetben a megváltás egészének, Jézus Krisztus halálának és feltámadásának évenkénti ünnepe volt. A húsvéti ünneplésnek kétféle hagyománya alakult ki. Az egyik, ősi forma szerint a keresztre feszítés napján, a zsidó niszán hónap 14-én tartották az ünnepet, bármely napra esett is, majd két nap múlva a feltámadást ünnepelték. Így jártak el a római Asia provinciában, elfogadva, hogy a Húsvétot a zsidó Húsvétal (az egyiptomi kivonulás ünnepeivel) egy időben tartják. Rómában Kr.u.160 körül vezették be a Húsvét ünneplését.

A másik hagyomány az itt kialakult tradíciót követte, niszán hónap 14-ét követő vasárnapon ünnepelték a feltámadást, előtte való pénteken emlékeztek Jézus halálára. A niceai zsinat (Kr.u.325) végérvényesen határozott a vasárnap történi ünneplés mellett. A kis-ázsiai gyakorlatot elvetette. Azt a döntést hozták, hogy a tavaszi napéjegyenlőséget követő holdtölte utáni vasárnapon legyen a Húsvét ünnepe. Ha a holdtölte vasárnapra esik, akkor a következő vasárnapon. Ez a vasárnap a keresztyén egyházi év kiemelkedő ünnepe, melyet az egyházi

liturgia már abban a korban is hangsúlyossá tett. A II. században kezdett megerősödni a hosszabb húsvéti előkészület időszak hagyománya, amely időszak Nyugaton a Húsvét előtti 6., Keleten a 7. vasárnaptól számított böjtöléssel vette kezdetét, és Pünkösd ünnepével fejeződött be. A böjtölés szokása egyházi rendelkezés nélkül kezdett formálódni. Időtartama egy, két vagy több napos volt. A középkorban már pontosan előírták a böjtölés módját.

Református körökben tovább élhettek a böjti hagyományok. Kálvin a böjtöt az imádság részeként tekintette. Az étkezési tilalmak mellett, illetve helyett, inkább a bizonyos ételektől (hús, zsiradék) való tartózkodás kap nagyobb hangsúlyt. A böjti táplálkozási szokások az országban területenként eltérést mutatnak. Ami közös a Húsvétra készülők református emberek viselkedésében, az ünnepre való belső, lelki felkészülés. Erre a lelki megtisztulásra kiemelkedő alkalmat biztosít a nagyhét. Egyes gyülekezetekben még ma is tovább él a nagypénteki, nagyszombati gyász, terítőkön, ruházaton megjelenő fekete színnel. A böjtöt és gyászt váltja fel a Húsvét ünnepe, öröme.

A húsvéti ünnep központi eseménye a kötelező részvétellel tartott éjszakai virrasztás volt, melynek kezdetén Ige-Istentiszteletet tartottak. Már a III. elejétől, az éjszakai virrasztás idején történt a keresztség kiszolgáltatása. Míg az apostoli korban a keresztség kiszolgáltatása a keresztyén hit megvallása alapján történhetett, a II. században már szigorodtak a feltételek (2-3 évig is eltartó tanulás, vizsgák, jellemformáló gyakorlatok, beavató szertartások).

A felkészítés a III. században már intézményesített formában történt. A hitjelölt felvételi vizsgán esett át, azt vizsgálták, hogy az életmódja összeegyeztethető-e a keresztyén élettel.

A keresztség kiszolgáltatása az ősegyház gyakorlatában folyóparton történt, alámerítéssel. Kivételt tettek a betegekkel, akiket leöntéssel kereszteltek. Ezt a helyszínt a keresztelőkápolna medencéje váltotta fel. A gyermekek keresztelése is az apostoli időkre vezethető vissza, de később, a III. században vált gyakoribbá.

A Húsvéthoz kapcsolódó népszokások, az ünnepi alkalmak során ismétlődő énekek, verses vagy prózai szövegek, táncok történeti alakulását befolyásolja a vallási, felekezeti hovatartozás, a szertartásrend, és a tovább élő ősi rítusok (Ld. a Hírmondó egy évvel ezelőtti számát).

Mester Béla  
könyvtáros-levéltáros



## MŰVÉSZETI SAROK

### „HISZEK HITETLENÜL ISTENBEN”

#### (ADY ENDRE HALÁLÁNAK 100. ÉVFORDULÓJÁRA EMLÉKEZÜNK)

Ady Endre új korszakot nyitott a magyar irodalomban. Nem előzmény nélküli a fellépése, mégis gyökeres fordulatot jelentett a költészete a magyar kultúrában.

Verseit olvasva a kortársak számára talán már nem az volt a kérdés, hogy szeretik-e a műveit, hanem inkább az, hogy értik-e. Ebben a kis megemlékezésben nem térnek ki arra, hogy mennyire új Ady látása a táj- és szerelmi költészetben, vagy éppen a magyarságról írott költeményekben.

Az istenes verseiről adnék egy rövid áttekintést.

Köztudott, hogy Ady édesanyja református lelkipásztorok leszármazottja, így ez a hagyomány is egyik gyökere költészetének. Középiskolai tanulmányait a nagykárolyi piarista gimnáziumban, majd a zilahi református gimnáziumban végezte.

A gyerekkor és a diákoké emlékei fel-felbukkannak műveiben.

(Kis, karácsonyi ének; Krisztus-kereszt az erdőn, Szelíd esti imádság).

Istenes verseinek alapja a biblikus

műveltsége, különösen az Ószövetség. Gyakran találunk a cím alatt bibliai helyre, rendszerint az Ószövetségre történő utalást.

Mint a legtöbb dologgal, Ady Istennel is folytonos küzdelmet vívott. Először az 1908-as kötetben (Az Illés szekerén) jelentek meg istenes versei ciklusba rendezve.

Ettől kezdődően, ha nem is minden kötetben, de gyakran szentelt külön ciklust az ilyen témájú verseinek.

Néhány mű kiemelésével, a rájuk való utalással próbálom vázlatosan Ady összetett és ellentmondásos istenélményét összefoglalni.

A Sion-hegy alatt című vers a modern istenkép megszólaltatója. Istent kopott öregúrként ábrázolja, aki keresi és várja a kallódó embert.

De hiába van ott a vágy és a remény az istennel való találkozásra az emberben, a felejtésből nem vezet út a megtéréshez, a találkozás megghiúsul.

Több költeménye szól arról, hogy küldetésében támogatója, segítőtje Isten, tőle kapta a küldetést, és a segítségével szeretné bevégezni azt. (pl. Új s új lovat).

Az I. világháború alatt írott Ézsaiás könyvének margójára című prózaversben az Istennel való perlekedésnek lehetünk tanúi.

Az ember önmagától nem képes arra, hogy bűn nélkül éljen, gyarlóságunk újra sárba húz, ennek szomorú következménye a háború. Ebben a műben az emberi sors iránt részvételen istenalak jelenik meg.

Ady számára az Isten-titok is megfajlásra vár, kételyekkel teli hitéről szól, a Hiszek hitetlenül Istenben című költeménye.

Szívesen olvassuk, hallgatjuk azokat a verseket, amelyekben a megfáradt személyiség megnyugszik Isten közelségében, támaszt talál benne. (Az Úr érkezése, Istenhez hanyatló árnyék).

Gyakran idézett műve a Karácsony című költeménye, amelyben tömören összefoglalja az evangéliumi üzenetet:

*„Nem volna más vallás,  
Nem volna csak ennyi:  
Imádni az Istent  
És egymást szeretni... „*

S végül a sokak által kedvelt Köszönöm, köszönöm, köszönöm című alkotására hívom fel a figyelmet.

Egy olyan lelki beszélgetés után keletkezett, ahol a kételyekkel küzdő, ellentmondásokkal teli költő harmóniára talált. Olyan boldog lelkiállapot ez, ahol mindenért (jóért és rosszért) csak hálás tud lenni Istennek, az élet Istentől kapott, megköszönni való ajándék, s így Istennel élve már a halál sem lehet rettenetes.

Mi, olvasók pedig azért is adhatunk hálát Istennek, hogy Ady költészetével gazdagított, általa is hat értelműnkre és lelkűnkre.

*Mezőné Szabad Erzsébet*



## NYÁRI TÖBBGENERÁCIÓS TÁBOR

gyülekezetünk és intézményeink részére

Minden generációt nagy szeretettel hívunk és várunk idei gyülekezeti táborunkba, amelyhez az erdélyi Székelyjón (Sacuieu) találtunk egy nagyszerű helyet az Erdélyi-középhegység egyik gyönyörű völgyében.

Tőlünk éppen 200 km-re, Csucsától pedig délre 20 km-re fekszik a település, ahova egy nagybusszal, illetve személyautókkal készülünk utazni. (a szálláshely: Székelyjó Panzió [www.pensiuneasequoia.ro/hu](http://www.pensiuneasequoia.ro/hu))

Elcsendesedésre, hitbeli növekedésre, illetve sokféle játékra, kirándulásra és fürdésre is van lehetőség a tábor területén, illetve annak környékén.

Hála gondviselő Urunknak, a táborhely, illetve egy pályázat lehetővé teszi, hogy 3 éves korig ingyenesen, 3-24 éves korig fejenként 10 ezer forintért, egyébként 50 ezer forintért vehetjük igénybe a szállást és a teljes ellátást fürdőszobás szobákban 2019. július 20-án (szombat) ebéd-től július 26-án (péntek) reggelig.

A nagybusz költségét is fedezni tudjuk pályázati támogatásból.

70 személyre foglaltuk le a táborhelyet, ahol más, várhatóan szintén keresztyén csoportok is jelen lesznek, de a lelki alkalmakra külön termet vehetünk igénybe, s a tulajdonos ígérete szerint a szállásunk is egy önálló épületben lesz.

Reméljük, ezek a jó lehetőségek egy gazdagon megáldott hét kereteit biztosítják majd a számunkra, s minden helyre lesz jelentkező a gyülekezetünk, illetve az intézményeink különböző generációiból. Imádkozzunk a hét áldásaiért, és jelentkezzünk rá minél előbb a lelkesi hivatalban! Ha valaki, vagy egy-egy család kimondottan anyagi okokból nem tudna jönni, kérjük, jelezzék, mert a gyülekezeti költségvetésben van erre elkülönített keretünk. A részvételi díjat lehet részletekben is befizetni, de legkésőbb július 10-ig rendezni kell.

720 román lei/fő a teljes bekerülési költség, viszont nem kell átváltania senkinek, mert utólag és majd egyben rendezzük a számlát. Ha a forint/lei árfolyam változik addig, akkor értesítjük erről a Testvéreket, de a 3-24 éves korosztálynál így is a 10 ezer forint/fő részvételi díjat tervezzük beszédni, hogy a családok részvételét ne nehezítse semmi.

Jelezzük: érvényes személyi igazolványra, vagy útlevele mindenkinél (a gyerekeknek is) szüksége lesz.

Hozhatunk magunkkal olyan családtagot és ismerőst is, aki jelenleg nem tagja a gyülekezetünknek, hiszen talán éppen a táborozás közben elhangzó Igék, illetve a szeretetközösségünk megtapasztalása indítja el őt az Úr felé!

*Szeretettel és imádsággal: Somogyi László*



## GYERMEK-ISTENTISZTELET: JÓZSEF ÉS TESTVÉREI

(5-6 éves kor fölötti óvodás és kisiskolás korú gyermekeknek)

Jákóbnak tizenkét fia volt, de mindegyik közül József volt a kedvence, őt szerette legjobban. De bezzeg nem szerették a testvérei. Hogy miért? Mindjárt megtudjátok! Ha testvérei valami rosszat tettek, József úgy érezte, hogy erről tudnia kell az apjuknak. Elmondta hát neki. Erre a testvérek megharagudtak rá. Történt egyszer, hogy Jákób, az apjuk egy szép ruhát ajándékozott Józsefnek, de ez a ruha szebb volt bármelyikük ruhájánál. Testvérei irigyen és haragosan néztek rá. Hát még, amikor József elmesélte jövőmondó álmait.

- Kévéit kötöttünk a mezőn, s íme, az én kévéim fölegyenesedett és állva maradt, a ti kévéitek pedig körülvették és meghajoltak az én kévéim előtt. - mondta egy ízben.

- No, talán királyunk akarsz lenni és fölöttünk uralkodni? - méltatlankodtak a testvérei.

- Most azt álmodtam, hogy a nap, a hold és a csillagok meghajoltak előttem. - mondta máskor.

- Ez azt jelenti, hogy nekünk a földig kell hajolnunk előtted? - háborogtak a testvérei, de még az apjuk, Jákób is rosszallóan nézett a fiára.



Már olyan erősen haragudtak a testvérei Józsefre, hogy látni se akarták. Elhatározták, hogy valamiképpen megszabadulnak tőle. Amikor az apjuk nem látta, megragadták és belevetették egy mély, kiszáradt kútba. Nemsokára mégis úgy gondolták, hogy jobb lenne, ha az éppen arra járó kereskedők kezére adnák Józsefet, had vigyék el őt minél megszébbre. Kihúzták hát a kút mélyéről, és eladták testvérüket a kereskedőknek, akik magukkal vitték Egyiptomba. Ott meg ők adták el szegény fiút, rabszolgának. A testvérei pedig Jákóbnak, az apjuknak azt hazudták, hogy egy vadállat tépte szét Józsefet. Nem is maradt más belőle csak a ruhája - nézze csak meg jól. Jákób felismerte a nemrég ajándékba adott ruhát, ezért bizony elhitte a kedves fia halálhírét. Sirt, siratta és ettől fogva mélyeséges bánatot érzett.

József pedig Egyiptomba került, ahol rabszolgasorban élt. Eddig is érezte Isten segítségét és ez ezután is így volt, hiszen különleges képességgel ajándékozta meg őt, és szomorú sorsát mindig jobbra fordította. Most is így történt. Egyiptom hatalmas uralkodója, a fáraó furcsa álmot látott, aminek a jelentését senki más nem tudta megfejteni, csak József. Hálából a fáraó kiemelte Józsefet a rabszolgasorból. Fontos megbízatást kapott. Azt, hogy Istentől kapott különleges erejével, képességével óvja meg a jólétben élő egyiptomi embereket. Hogy mitől? Hát a közeledő hét szűk esztendőben várható éhínségtől. A fáraó mellett így József lett a leghatalmasabb úr. Nemsokára beköszöntött a hét szűk esztendő, de Egyiptomban volt elegendő élelem, mert József takarékoskodással készítette fel az embereket erre az időre. Jákób földjén, Kánaánban nem készültek fel az ínséges időkre. Ott az emberek egyre jobban félték, hogy elfogy az ennivalójuk, és legelivaló híján éheztek az állataik is. Terjedni kezdett a hír: Egyiptomban olyan sok gabona és kenyér van, hogy még el is adnak belőle. Jákób elküldte hát a fiait Egyiptomba, hogy onnan hozzanak gabonát, amiből otthon kenyeret süthetnek. Amikor megérkeztek, József elé járultak, hogy engedélyt kapjanak a gabona vásárlásához. József már várta őket, de a testvérei nem ismerték fel őt. Figyelmesen hallgatta a beszédüket. Úgy gondolta, hogy testvérei megjavultak, mert szeretettel emlegették családjukat, és a miattuk aggódó idős apjukat. Biztos akart lenni bátyjai megjavulásában, ezért többször is próbára tette szeretetüket. És testvérei minden alkalommal bizonyították, hogy a családi összetartozás és szeretet valóban nagyon fontos számukra. József látta hát, hogy testvérei teljesen megváltoztak. Egyre jobban vágyott arra, hogy a testvérei is felismerjék őt, az elvesztettnek hitt testvért. Így szólt hát: József vagyok! Él-e még atyám? - Testvérei megszólalni sem tudtak, úgy meglepődtek. Bátorította őket: Gyertek hát közelebb hozzám! József vagyok! A testvéretek, akit eladtatok Egyiptomba. De most ne nyugtalankodjatok, és ne tegyetek magatoknak szemrehányást amiatt, hogy eladtatok.

Elmondta, hogy ő tudja, Isten azért küldte őt előre Egyiptomba, hogy megmentse a családját életét. Kérte a testvéreit, hogy siessenek Kánaánba Jákobhoz, az apjukhoz. Mondják meg, hogy József él és azt üzeni, jöjjön Egyiptomba, mert ő gondoskodni tud arról, hogy mindenük meglegyen, amire csak szükségük van. És József sírva megcsókolta mindegyik testvérét. Így bizonyította, hogy valóban megbocsátott nekik.

A testvérek elindultak. Vittek magukkal szekereket Egyiptomból, hogy legyen mivel elhozni a gyermeküket, feleségüket és az apjukat. Amikor megrakott szekerekkel és tíz, hátukon ennivalót cipelő számmal hazaérkeztek Kánaánba, rögtön elmondták az örömhírt apjuknak, hogy József mégis él, és egész Egyiptom fölött uralkodik. Örült Jákób a jó

hírnek, alig várta, hogy újra lássa Józsefet. Boldogan kelt útra az egész család. Még nagyobb volt az öröm, amikor megérkeztek Józsefhez, Egyiptomba. Ott aztán letelepedtek, hogy egymás közelében élhessenek békességben, biztonságban.

Milyennek képzeled József szép ruháját, amit az apjától, Jákóbtól kapott? - Színezd ki!



Mesterné Nagy Katalin

## JÓ HÍRT HOZ!

Jó hírt hoz városunkba Horváth Géza Budapest-Pasaréti lelkipásztor.  
Május 12-14-ig négy alkalommal vehetjük át ezt az üzenetet,  
amely nincs elzárva egyiküinktől sem, sőt, hitetlen és Istentől távol élő ismerőseink,  
rokonaink és barátaink számára egyedülálló esélyt hoz el:

**„Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged,  
az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (János 17,3)**

Hívogassunk, imádkozzunk az áldásaiért és terjesszük minden helyen és minden lehetséges módon  
a sorozatot, s akár áldozatok árán is vegyünk rá embereket,  
hogy közelébe kerüljenek az Evangéliumnak,  
azaz a Jó Hírnek! Az alkalmak május 12-én vasárnap 9-kor kezdődnek a Középkerti imaházban,  
ugyanaz az üzenet hangzik 10:10-től a Kálvin téri templomban.  
Majd folytatódik a sorozat vasárnap-hétfő-kedd este 6 órától a Kálvin téri gyülekezeti teremben.

*Mindenkit szeretettel várunk!*

## KÖNYVAJÁNLÓ

Néhány héttel ezelőtt került újra kezembe a XX. század egyik jelentős igehirdetőjének, keresztyén gondolkodójának Francis A. Schaffernek az Igaz Lelkiség című könyve. Pár éve olvastam már, de most teljesen újként hatott rám. Gondolom ez, az azóta eltelt néhány évnvi hívő élet nem mindig pozitív tapasztalata miatt van így.

A fiatalon megtért amerikai író egy nagy lelki válság hatására újra gondolta keresztyén életét és a svájci Alpokban L'abri néven egy lelki „műhelyt” hozott létre, ahová később özönlöttek a Krisztust kereső emberek. A „nyugati” egyházak és a saját életében megtapasztalt erőtlenségek arra indították, hogy megkeresse azokat a pontokat, ahol eltértünk az elveszett ember életét megújító, átforgató Krisztusi hittől. Megdöbbenett mennyire (előre) látta a „nyugati” keresztyénség hanyatlásának jeleit saját, és kortársai életén, és mennyire jelen vannak ezek a problémák a mai gyülekezetek és hívő emberek életében, így a mi gyülekezetünk életében is.

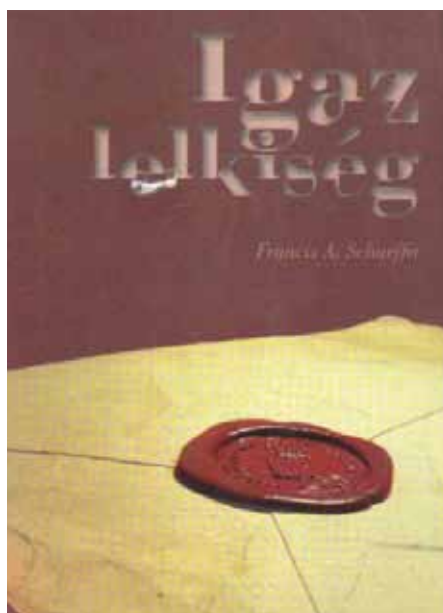
A könyvben olyan érdekes fogalmakkal találkozhatunk, mint pl. a „hittelenség” vagy a „cselekvő tétlenség”, és megérthetjük, hogyan válhat a címként szereplő fogalom, mindennapi életünk hajtó motorjává, hogyan válhat életünk forrásává Krisztusnak a történelemben -térben és időben- valóságosan végbement váltságáhalála, hogyan élhetünk pillanatról pillanatra Isten jelenlétében. Hogyan tölthetjük be küldetésünket a világ elé élve Isten

szeretetét.” Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” Jn.13.35.

Az utolsó lapokról idézek néhány sort, ami rámutat felelősségünk mélységére:

„Sok keresztyén gyermeke veszett el azért, mert azok semmit sem láttak gyülekezetükben az igazi szeretetből és közösségből –a Krisztus-testnek „emberi méretünkre csökkentett” részében, éppen ott, ahol annak látszania kellene.”

O.T.



# Szeretethíd

KÁRPÁT-MEDENCEI REFORMÁTUS ÖNKÉNTES NAPOK

2019. május 24-25.



Fotó: Ifj. Berecsényi István



MAGYAR REFORMÁTUS  
SZERETETSZOLGÁLAT

☎ 1358  
jobbadni.hu

„NE CSAK SZÓVAL SZERESSÜNK, HANEM CSELEKEDTTEL ÉS VALÓSÁGOSAN.” 1JN 3,18

**Mozdulj, segíts, szeress!**

Jelentkezés: [www.szeretethid.hu](http://www.szeretethid.hu)



LEVÉLTÉK  
FELTÁLLÓHELYE!

A Magyar Református Hadd tartsunk  
Egység Napja veletek,  
Tíz éve egyesült útra mert hallottuk,  
a Magyar Református Egyház hogy veletek van  
a Kárpát-medencében az Isten! (2Kor. 8:23)

2019. május 18., szombat Debrecen



## PROGRAMAJÁNLÓ

<b>Május 5. (v) 18:00</b>	Hajdúböszörményi Ifjúsági Fúvószenekar koncertje a templomban
<b>Május 12-14. (v-k) 10:10/18:00</b>	Nyílt előadássorozat (evangélizáció ) Horváth Géza Budapest-Pasaréti lelkipásztor szolgálatával (templom/gyülekezeti ház)
<b>Május 25-26. (szó-v)</b>	Rozsnyói (Felvidék) testvér-gyülekezeti delegáció fogadása
<b>Május 26. (v) 15:00</b>	Tabajdi Ádám orgonakoncertje a templomban
<b>Június 1. (szó) 17:00</b>	Konfirmációi bizonyágtétel („vizsga”) a gyülekezeti házban
<b>Június 2. (v) 10:10</b>	Konfirmációi fogadalomtétel és áldás a templomban
<b>Június 15. (szó)</b>	Gyülekezeti nap Bodaszőlőn
<b>Június 17-21. (h-p)</b>	Napközis hittan-tábor a gyülekezeti házban
<b>Június 30. (v) 18:00</b>	Zenésáhítat a templomban - Alföldy-Boruss Csilla orgonakoncertje
Július 20-26. (szó-p)	Többgenerációs nyári tábor – Székelyjő Panzió (Erdély)

## ÁLLANDÓ ALKALMAINK

<b>Vasárnap</b>	09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétől november végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.) 16:30 Énekkari próba (gyülekezeti terem) 18:00 Esti Istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
<b>Hétfő</b>	16:30 Beteglátogatók bibliaórája (minden hónap első hétfő) (ifi terem) 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal)
<b>Kedd</b>	15:00 Asszonykör 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal) 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
<b>Szerda</b>	10:00 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem) 15:00 Középkerthi bibliaóra (Húsvétől november végéig a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) egyébként a Szociális Központban (Budai Nagy Antal u. 82.)
<b>Csütörtök</b>	10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök Rákóczi úti Idősek Klubjában) 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
<b>Péntek</b>	15:00 Szövetségek bibliaórája (ifi terem)
<b>Szombat</b>	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

Jézus mondja:

„Ezek pedig azért irattak meg, hogy higgyétek,  
hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy  
ezt hívén, életetek legyen az Ő nevében.” Jn. 20,31.

